

Telefon: (416) 530-4222
Denní zpravodajství
a záznamník: (416) 530-0202
Fax: (416) 530-0069
E-mail: brezina@io.org

(Registration/Sales Agreement # 10 121)

Datum dokdy jsou noviny
předplacené je
v pravém horním rohu štítku!

Barevné štítky říkají,
že není zaplacené předplatné.
Předplatné na jeden rok je 25 \$.

Cena 1.05 dolarů

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No.1.

(129.)

Vol. 7.

satellite



1-416

Thursday,

January 9,

1997

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

Prezident Václav Havel se oženil s herečkou Dagmar Veškrnovou

Praha/ss - Prezident Václav Havel se v sobotu 4. 1. bez předcházejícího oficiálního oznámení oženil s herečkou Dagmar Veškrnovou, která přijala jméno Havlová. Svatba byla přísně soukromá a do poslední chvíle bedlivě utajovaná. Nevěstě svědčila herečka Táňa Fischerová a ženichovi herec Jan Tříska. Obřadu na žižkovské radnici v Praze 3 se zúčastnila také dvacetiletá dcera nevěsty Nina Veškrnová. Snoubence oddal starosta Městské části Praha 3 Tomáš Mikeska.

Oba, šedesátiletý Václav Havel i třiačtyřicetiletá Dagmar Veškrnová, vstoupili v sobotu do manželského svazku podruhé. Prezidentova první žena Olga podlehlá ve svých dvašedesáti letech loni 27. ledna rakovině, D. Veškrnová se po pětiletém prvním manželství v roce 1980 rozvedla. Václav Havel se ženil týden po propuštění z nemocnice, kde mu byl 2. prosince odstraněn zhoubný nádor naplicích. Během prezidentovy hospitalizace Havlova kancelář poprvé oficiálně připustila blízký vztah mezi Václavem Havlem a Dagmar Veškrnovou.

Novomanželé se poznali před zhruba pěti, šesti lety na "nějaké kulturní akci". V posledních měsících se spolu stále častěji objevovali na veřejnosti, mimo jiné na pražském koncertě Michaela Jacksona. Dagmar Veškrnová také prezidenta velmi často navštěvovala v době jeho nedávného pobytu v nemocnici.



FOTO: KILAS

Svědomí je jako žvejkačka. Někdy slouží jako hygienická potřeba, jindy je opotřebovaná a pak se jednoduše vyplivne na chodník. Někdy se nám přilepí na botu, což je nepříjemné, někdy na smokíng, což je společensky degradující. Antonín Kubálek mně ličil horor o tom, jak se mu jednou cestou vlakem do New Yorku do nějaké světoznámé haly na sváteční oblek přichytilo šest nejvyšších výrobků amerických firem.

Svědomí se nemůžeme jen tak lehko zbavit, podobně jako v českém kresleném filmu o krtkovi, který se nemohl zbavit žvejkačky, která se mu přilepila na záda. Čím zoufalejší byly jeho pokusy, tím mu žvejkačka způsobovala větší a větší utrpení. Z takového prokletí nás může vysvobodit snad jen někdo jiný. V krtkově případě to byla kráva, která ho oblízla a šňala z něj žvejkačku, kterou měl jako malý batůžek na zádech.

Svědomí je narozdíl od žvejkačky nehmotné. Jen ruský režisér Andrej Tarkovskij se jej pokusil ve filmu podle románu Stanislava Lema *Solaris* zhmotnit. Taková skutečnost však znamenala, že člověk se jaksi odněkud odjinud podívá na svoje svědomí. Musí přehodnotit svůj život a musí vstoupit v dialog se svou minulostí, musí hovořit se svým svědomím, které je pak jaksi mimo něj.

Svědomí dovoli každému něco jiného. Václavu Klausovi dovoli zasednout za jeden stůl s pekingským řezníkem, který měl na svědomí Tchien-an-men a

Blahoslavený muž, který nesedá s posměvači

Žalm 1.1

dokonce si tohoto posměvače (použijeme-li biblickou mluvu) pozve do Prahy. Václava Havla by svědomí zřejmě hryzalo. Příznemě si, že s čistým svědomím a dobře opáleni se vraceli z ČLR jak liberál J. Chretien, tak i reformista P. Manning.

Svědomí upravujeme podle vlastní minulosti. Pro někoho bylo přijatelné kolaborovat v padesátých letech, ale již nebylo důstojné kolaborovat v letech sedmdesátých, protože se přece už vědělo, o co jde. Pro jiného tomu bylo přesně naopak. Kolaborace v padesátých letech byla nedůstojná, ale nějaký odpor v sedmdesátých letech a třeba Charta to už se o nic nejednalo, protože komunismus šel stejně do háje a všichni to věděli. Pro někoho bylo nepříjemné vstoupit do komunistické strany, jinému to svědomí dovolilo. Při své návštěvě v Praze jsem potkal jednoho poslance, který chtěl národu obnovit svědomí lustračním zákonem. Váš ho také v parlamentu tvrdě prosazoval. Doporučil jsem mu, aby ho rozšířili a aby se vztahoval také na všechny, kdo sloužili v zločinecké organizaci tak zvané Československé lidové armádě. Pravil, že jsem fanatik a demagog a že se se mnou nedá bavit.

Svědomí mají čisté ti, co s bezbožníky za jeden stůl nesedali. Nemají důvod, proč by se báli. Tento druh člověka je většinou nejcitlivější a neustále se dívá na sebe pohledem toho druhého. Jak

pravil jeden z poslanců vládní koalice o nově zvoleném předsedovi senátu: „Nejhorší na něm bylo, že při jednání se slovenskou stranou, viděl vše slovenskýma očima.“ To, co je předkládáno těmto lidem jako slabost, je ve skutečnosti jejich síla.

Svědomí mají čisté ti, co nepřiznají, že sedali s posměvači. Občas to vysvětlí tím, že nevěděli o posměvačích. Nevěděli to, že jsou to bezbožníci. Oni totiž tuhle skutečnost ani nechtěli vědět.

Svědomí mají čisté i ti, co s bezbožníky sedali. Bylo to totiž nutné, z taktických důvodů, protože rozkládali stranu zevnitř. Tuhle jsem šel po Torontě a najednou potkám jednoho vysokého důstojníka. Byl velmi rozčilen, že se prý k němu nechovám dobře. Řekl jsem mu, že se mi nelíbí jeho minulost a on na to, že jeho svědomí je čisté, že má prý na to svědky. I tomu věřím, jen jsem se zapomněl zeptat, jestli jsou to svědci od stejného stolu nebo od vedlejšího.

Svědomí někomu něco dovoli a jinému to nedovolí. Maradonovi dovoli dát branku rukou. Někomu nutí hrát fair-play. Někomu dovoli vyrábět léky z dětských embryí. Někdo takový lék odmítne. Některé ženy nevdají přerušení těhotenství. Některé vadí. Za války si při maturitní písemce mohli studenti vybrat ze dvou témat. Prvním bylo krátký překlad úryvku z Hitlerova *Mein Kampf* z němčiny do češtiny. Druhým tématem byla filosofická práce o vztahu

Goetheho k Čechům v němčině. Dva studenti z celé školy raději psali o Goethem než o Hitlerovi. Jedním z těch dvou byl psycholog dr. Zdeněk Matějček, (který nedávno dostal Řád T. G. Masaryka). Když jsem se ho na tuto příhodu před léty ptal, odpověděl mi, že to nebylo tak těžké, že se o Goethem hodně učili. Nevím, jestli tento příběh interpretuji dost přesně, ale velice přesně mohu interpretovat náš rozhovor v autobusu po tom, když mne vyhodili ze školy. Tehdy jsem ho potkal a on mi řekl: „To svinsivo je jedno, ale každému se někdy jindy udělá špatně.“

Svědomí je jako žvejkačka, když ji spolkneme, může se nám udělat i špatně. Každému se však udělá špatně někdy jindy. Možná, že bychom měli svědomí vyhodit a sehnat novou autoritu, která nás žaludek udělá citlivější a která by způsobila jako antabus zvracení, kdykoliv zasedneme za stůl s posměvači. A nejen tehdy.

Aleš Brezina

...

Nová cena předplatného

Od 1. ledna 1997 jsme museli zvýšit cenu předplatného na 25 dolarů v Kanadě a 35 amerických dolarů mimo Kanadu. Letos budeme vycházet již sedmým rokem. Za tuto dobu jsme ani jednou nezvýšili předplatné, ale nyní tak musíme učinit. Zároveň stoupá i cena inzerce o čtyři procenta. Čtenářům děkujeme za pochopení a doufáme, že nám zachovají i nadále přízeň.

abe

satellite 1-416

Registration/Sales Agreement
10 121

P.P.I.C. Accounts # 923 98-99
Paid in Toronto

CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABE

P.O. Box 176, Station „E“,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Toronto: Telefon: (416) 530-4222

Fax: (416) 530-0069

E-mail: brezina@lo.org

Pražská adresa: ABE/Hombre,
Poštovní schránka 32, 108 00 Praha 10
Tel.: (422/02) 782-2964 a 782-2965
Tel./ Fax/Záznamník: 77 09 29

Aleš Brezina - redaktor;

Advertising rates:

1.35 CDN \$ per line/col.
(16.20 per inch/col.)

Předplatné: v Kanadě \$ 25 -,
mimo Kanadu US \$ 35-.

Churches

ČESKÉ A
SLOVENSKÉ
BOHOSLUŽBY
V TORONTĚ

Československý baptistický sbor (Czechoslovak Baptist Church), 200 Annette St., Toronto, Ont. M6P 1P6. Zpívá pěvecký sbor. Každý je srdečně vítán. Začátek nedělních bohoslužeb je v 11:00. Střední biblická hodina v 19:30, tel.: (416) 767-2027.

KITCHENER: Každou druhou neděli v měsíci v 17:00 - Benton Baptist Church

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky - neděle v 11:00. (Kostel je na rohu ulic Oakwood a Glenora). Duchovní správce: Rev. B. Castello.

Rímsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5215 Springbok Cres, Mississauga, Ont. L4Z 3J8. Rev. Bernard Mišović S.J. Bohoslužby: neděle v 9 hod. (anglicky) a v 11 hod. (slovensky) v St. Jude School, 175 Nahani Way, Mississauga, tel.: (905) 712-1200, fax: (905) 712-0974.

Rímsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9. Bohoslužby: neděle v 10:30 a v sobotu večer. Duchovní správce: Rev. František Blažek. Tel.: 532-5272.

Slovenský evanjelický kostel augsburgského vyznání sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul), 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 656-5259. Rev. Ladislav Kozák. Bohoslužby: neděle: 9:30 (angl.), 10:45 (slovensky).

Slovenský grécko-katolický kostel sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary), 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Duch. správce: J. Papulay, tel. 531-4836. Bohoslužby 9:00 angl., 10:30 slov.

Rímsko-katolické bohoslužby
mimo Toronto

Burlington: Holy Sepulchre Cemetery - neděle 11 hodin.

Kitchener: St. Mary's Church, 2. neděle v měsíci ve 14 hodin.

London: St. Joseph Hospital, 3. neděle v měsíci v 16 hodin. Duch. správce: Rev. J. Šach, St. Adalbert R.C. Mission, tel.: (416) 523-1932, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandice: (Lyndale a Hlinchey): 3. neděle v 9:00.

OSKAR MORAWETZ - 80

Doktor hudebních věd (University of Toronto) a později profesor hudby na téže univerzitě, Oskar Morawetz se 17. ledna dožívá 80 let. Jeho otec Richard byl významný český průmyslník, mecenáš umění a přítel profesora, později prezidenta, T. G. Masaryka. Dr. Morawetz rád vzpomíná na návštěvy Masarykovy rodiny v době, kdy profesor Masaryk se měl co ohánět na svůj profesorský plat a zvláště rád vzpomíná na příhodu s kolem. To bylo tak: Masarykovi přijeli na návštěvu a Jan, tehdy mladý kluk, si vypůjčil hostitelovo kolo. Vrátil se po značné době. Sám se zdál být v pořádku, ale kolo bylo k nepoznání. O tom, co se stalo ani nemluví a hostitel se na nic neptal (tehdy se lidé k sobě ještě chovali s neuvěřitelnou noblesností). Po mnoha a mnoha letech, během druhé světové války, se Jan na pohlednici Richardu Morawetzovi pokorně přiznává k vině za zdemolování dopravního prostředku.

Přišel Hitler a měsíce, na které Oskar nerad vzpomíná. Nakonec se celé Morawetzové rodině podařilo odejít a všichni se sešli v Kanadě. Oskar dostudoval a ačkoli byl výborný pianista, došel - jak říká - k názoru, že není dost dobrý na koncertní kariéru a tak se dal do komponování. A bylo to pro hudbu šťastné rozhodnutí. Jeho skladby hrály a hrají významné orchestry po celém světě a jména dirigentů, kteří je řídili, se čtou jako kdo je kdo v dirigentské elitě: Seiji Ozawa (dirigoval na příklad koncert Boston Symphony v Praze v r. 1994, při níž Itzak

Perlman and Yo Yo Ma provedli Morawetzovu transkripci dvou skladeb Antonína Dvořáka); Kurt Masur (dirigoval New York Philharmonic v r. 1993 při provedení Morawetzovy skladby Memorial to Martin Luther King s čelistou Yo Yo Ma); Andrew Davis řídil Toronto Symphony při premiéře Morawetzovy skladby Žalm 22 s



Maureen Forester; Walter Susskind dirigoval Morawetzovu Overture to a Fairy Tale na hudebním festivalu ve Stratfordu, kde Glenn Gould hrál Morawetzovu Fantasy for Piano; Zubin Mehta, Vladimír Ashkenazy, Charles Dutoit, Rafael Kubelik, Karel Ančerl a jiní.

Mnohé Morawetzovy skladby byly provedeny v souvislosti s důležitými událostmi. Tak jeho Divertimento for Strings bylo dirigováno Dr. Boyd Neelem na Světovém veletrhu v Bruselu v r. 1951. Jeho Carnival (Karneval) při otevření

kanadského vyslanectví v Tokiu. Řeči královny na státní večeři v Ottawě předcházela při vysílání v CBC Morawetzova chorální skladba Keep Us Free.

Vedle Memorial For Martin Luther King (Památka Martina Luthera Kinga) patří k nejvýznamnějším dílům From Diary of Anne Frank (Z deníku Anny Frankové). Oskar Morawetz se setkal jak s otcem Anny Frankové, tak s Holanďanem, který Frankovu rodinu skrýval a nyní žije v Kanadě. Mimochodem není Holanďanem - je sudetským Němcem, který brzy po Hitlerově převzetí moci v Německu z odporu k nacismu odešel do Holandska.

Morawetzovy skladby byly nahrány pro řadu společností: Sony, Capitol, Columbia, Melodija, RCA, Can. Center Discs atd. Dostalo se mu mnoha významných ocenění: Zubin Mehta Award, Critics Award, Cava di Tirreni (Italy), Segal Foundation Special Award, významné Can. Academy of Recording Arts and Sciences, Best Classical Comp. 1989 Juno Award. V r. 1983 jako uznání jeho zásluh o kanadskou hudbu vydala CBC antologii jeho skladeb na 7 deskách. V r. 1987 mu byl, jako prvnímu kanadskému skladateli, udělen Řád Ontaria a v r. 1989 Řád Kanady.

Nemohu se nezmínit, že Oskar Morawetz vystoupil na téměř všech krajaňských koncertech a patří mezi propagátory české hudby v Kanadě.

Všecko, co mu můžeme přát je zdraví a uspokojení z bohatě navršeného života.

Josef Čermák

Ještě k narozeninám
dr. Františka Gigala

Naše zdravice k 85. narozeninám dr. Františka Gigala byla neúplná. Zapomněla se zmínit o dobrodružných aspektech jeho života. On je to vlastně těžký zločinec. Byl odsouzen na 25 let do žaláře! Nevím, zda zamýšlí trest odsloužit. Jestliže ano, měl by začít co nejdříve. Nevím přesně za co to dostal. Pan doktor Giga byl jednou dobu vojenským lékařem. Nepamatuji si přesně kdy rezignoval. V každém případě z Československa uprchl a zrovna na slet. Památý slet v r. 1948, kdy mohl na tribuně na Staroměstském náměstí vidět výkvět národa: Gottwalda, Zápotockého, Nejedlého... A on si místo toho uteče s celou rodinou z rodné země, s falešnými pasy a se stovkou dolarů (a ještě k tomu americký!) uložených v gumovém váčku obvykle užívaným pro jiné účely a to všechno umístěno v místě obyčejně rovněž sloužícím jiným účelům.

Ale ono to nebylo tak jednoduché. V Chebu vlak zastavila pohraniční stráž a rodina dr. Gigala se musela dívat jak z vlaku odvedli v železnicích nejméně deset společníků. Dvě hodiny sedět ve vlaku na nádraží a mezi vámi a kriminálem jen troška štěstí...

A pak už to byla zábava. Vlastně ne tak docela. Oni totiž měli pasy (falešné) do Paraguaye, ale jeli do Venezuely. Ale v tomto bodě se pro mne vyprávění pana doktora Gigala (mimochodem při oslavě, kterou ho překvapila jeho paní a o níž on neměl ani ponětí, ačkoli na ni přišlo nějakých dvacet lidí - další důkaz, že ženy jsou na daleko vyšším vývojovém stupni než muži) stalo příliš komplikovaným a mně se začaly zavírat oči. Když jsem k sobě zase přišel, byl pan doktor na Kubě jako poradce nějaké venezuelské vládní delegace (zmínka o Kubě mne asi probudila, poněvadž jsem doufal, že pana doktora načapám při špionážní činnosti pro Fidela Castra, ale to byla marná naděje, protože se ukázalo, že na Kubě tehdy vládl jiný výlupek špatnosti, pan Batista). Ještě mi utkvělo v paměti, že když se Gigaova rodina stěhovala do Kanady, letadlu v němž cestovali někde u Porto Rica vypadl jeden motor, ale to nijak nezabránilo příchodu rodiny do Kanady, kde si tatínek udělal další doktorát a dcery, aby se na ně příliš nevytáhal, si každá udělala svůj a tak společnými silami zachraňují chručky polovinu Toronta a okolí. Ještě se musím zmínit, že - jak se mi doneslo - dr. František Giga na sokolském Silvestru (to mu chyběly dva dny do pětadesátky) protancoval celou noc... Mnohaja ljeta...

Josef Čermák

„BILL 103“ aneb MEGACITY

Nemám rád byrokracii a zbytečné vyhazování peněz, když to není potřeba. Je to nemrav nemravná. Návrh Harrisovy vlády na spojení šesti menších měst v jedno velké Toronto s celkovým počtem okolo 2,3 milionů obyvatel nám byl prezentován jako záležitost čistě ekonomická, tedy, jak ušetřit peníze za zbytečné zdvojení a překrývání správy města. Zkrátka, že to, o co tu hlavně jde jsou peníze. Od doby posledních zásadních reforem správy města uplynulo už hodně času a Toronto se rozrostlo více jak trojnásobně. Změny se zdají více než logické. Proč je tedy okolo celého problému takový povyk? Chtějí smílníci politické a úředníci jen uchránit své teplé místo a dobrý jistý plat? Nebo je s celou tou záležitostí přece jen něco v nepořádku? Proč my osobně po dlouhé době zase cítíme hněv a zlobu nad způsobem, s jakým jsou spravovány věci veřejné a tedy také naše. Obávám se, že celý návrh nebyl dostatečně

zveřejněn a většina z nás není seznámena s rozsahem změn a jejich praktickým dopadem na náš každodenní život. Dosavadní zkušenosti z jiných měst nejsou právě pozitivní a je tu více než opodstatněný předpoklad, že navrhované podstatně negativně ovlivní kvalitu života každého z nás. Nechme prozatím stranou problematičnost předpokládaných úspor a změn jako takových. Způsob jakým je tento zákon uváděn do praxe má všechny vlastnosti diktátorského režimu Premiér Harris vyjmenoval vládu tří úředníků s absolutní pravomocí. Tim legálně a právoplatně zvolení zástupci na úrovni městských vlád, reprezentující zájmy obyvatel, ztrácí jakýkoliv smysl. Je nanejvýš logické, že zásadní změny ve struktuře správy města, jakým je vytvoření MEGACITY, by měly být schváleny referendem. Premiér Harris však vyhlásil, že výsledky případného referenda nehodlá v žádném případě brát na vědomí. Myslím si, že Toronto není soukromým vlastnictvím pana Harris a že patří těm, kdo v něm žijí. Každý z nás, kdo odvádí městu daně má právo být slyšen. Vývoj správy města by se měl řídit přáním většiny.

To, o co tu běží je demokracie ve své podstatě. Diktatura, jakožto způsob správy věci veřejných, se nám nezdá vhodná ani náhodou. Máme s tím svou osobní zkušenost. Je v zájmu každého z nás, aby se přihlásil o své právo. Je několik způsobů, kam se obrátit o pomoc.

a) Kontaktovat svého MPP (dopis, telefon) - zvláště v PC obvodech.

b) Napsat na Queens Park požádato možnost se vyjádřit k návrhu zákona 103.

Adresa: Committees Branch, Clerk's Office, Room 1405, Whitney Block, Queen's Park, Toronto, Ont. M7A 1A2.

c) V minulých dnech bylo vytvořeno sdružení občanů města Toronto, které se jmenuje Citizens for Local Democracy. Jedním z mluvčích se stal bývalý torontský starosta John Sewell. Pravidelné setkání se koná každé pondělí v 19:30 na torontské radnici a je vítán každý, komu osud města (a tedy i jeho vlastní) není lhostejný. Skupina shromažďuje kopie dopisů, které jsou posílány provinční vládě, aby existoval nezávislý doklad a aby později nemohlo být sporu o právoplatnost vašeho nároku na slyšení. Faxové číslo, kam můžete poslat kopii svého dopisu je (416) 348-0438. (Citizens for Local Democracy).

Bill 103 a MEGACITY jsou jen ukázkou, jak nedemokraticky je možné se choval v demokratické zemi. Myslím si, že principy demokracie jsou vážně ohroženy. To, o co tu běží jsou lidé a jejich právo na svobodu.

Ing. arch. Ivana a Jan Benda-Toronto 3. 1. 97

Vestige

paintings, objects, video instalation

Richard Štipl

12.-20.2.97 (úterý-sobota: 12-17)

Otevření 12.97 od 12:00 do 18:00

MEG, 33 Morow Ave., Toronto, Ont.
M6H 2H9

Interactive Seminar
for Women

Saturday January 18.

OISE Room 3-312

Is it a Personal Problem?

Is it a Political Issue?

Can these be Linked?

The Czech and Slovak

Association of Canada

is inviting to an interactive seminar
about women and for women and other
supporters of women issues.

Issues of interest to women will be
discussed and ways how to deal with them
in today's political climate suggested.
Is there something that is an issue
for you personally?

Are you concerned

about your child's education?

Are you unemployed and did you work
in a traditionally female job?

In boardroom meetings is your voice heard?

At home, does your voice count?

Come and discuss with us!

For more info and to register
call Anna at 925-2241.

Denní kronika

14.12.1996

Vláda prosadila rozpočet díky dvěma hlasům opozice

Praha - mfd/rep, ha - Vláda premiéra Klause v pátek 13. prosince prosadila ve sněmovně, v níž většinu křesel drží opozice, klíčový návrh státního rozpočtu. K úspěchu jí nakonec pomohly pouhé dva hlasy opozičních poslanců.

Po šestihodinovém maratónu plném žádostí o přerušení jednání či odložení hlasování až na příští týden se vládní koalici podařilo na svou stranu přetáhnout sociální demokraty Jozefa Wagnera a Tomáše Teplíka. Rozpočet, který počítá s výdaji a příjmy ve výši 549,1 miliardy korun, tak podpořilo 99 ze 196 přítomných poslanců.

16.12.1996

Zeman se zbavil svých dvou stranických rebelů

Praha-mfd- Zvednutá ruka, kterou dali v parlamentu najevo svůj souhlas se státním rozpočtem, stála sociální demokraty Jozefa Wagnera a Tomáše Teplíka členství ve straně.

Vedení ČSSD je v sobotu 14. prosince vyloučilo ze svých řad za to, že jako jediní opoziční poslanci pomohli vládě prosadit klíčový zákon o státních financích. Po půl roce od parlamentních voleb tak Zemanova strana sama ukončila nadvládu opozice ve sněmovně, která tu až dosud měla o dvě křesla více než koalice.

Šéf sociální demokracie Miloš Zeman, který sám vyloučení obou rebelů navrhl, se domnívá, že jeho strana dala jasný signál o snaze plnit program za každou cenu. "Jestliže hlasovali nejenom pro rozpočet, ale zejména proti všem pozměňovacím návrhům, které předložili jejich poslanci kolegové, nelze s jejich hlasy počítat. Pokud bychom byli s nimi nadále spojováni, stranu by to rozsáhle poškodilo," prohlásil Zeman po uzavřeném zasedání vedení strany.

Wagner i Teplík se o verdiktu dozvěděli poté, co jim jej zatelefonovali členové ústředního výboru. Sami se totiž odmítli účastnit schůze. "Čekal jsem, že to tak dopadne. Nemělo smysl tam chodit," řekl Teplík. Zároveň jednoznačně odmítl důvod, který pro vyloučení uvedl Zeman. "Pokud říká, že jsme hlasovali proti všem pozměňovacím návrhům ČSSD, je to čirá lež," tvrdí Teplík. "Pro stěžejní návrhy, jako například více peněz na platy učitelů, jsem hlasoval."

Znalci poměrů ve sněmovně se shodují, že vyloučení poslanců tu nijak radikálně nezmění rozložení sil. ČSSD si uvědomuje, že ztráta dvou poslanců ji oslabí, Zeman však řekl, že Wagner s Teplíkem stejně hlasovali proti opozici. "Jestli sociálně demokratický poslanec hlasuje proti všem návrhům ČSSD, představá být reálně našim poslancem, takže se nic nemění," uvedl Zeman.

S automatickou podporou Wagner a Teplík vládním návrhům nepočítá ani koalice, což potvrdil místopředseda ODS Ivan Pilip. "Oba pánové stejně z velké části svých názorů opozičními politiky zůstávají. V řadě věcí jsou však o poznání konstruktivnější," řekl Pilip. Sociolog Jiří Kabele soudí, že oba poslanci budou nyní hlasovat, jak sami uznají za vhodné. "Nelze říci, že by od teď hlasovali vždy s koalicí," řekl Kabele.

Dal mu za pravdu i sám Teplík. "Bude to samozřejmě záležet i na tom, s jakými návrhy kdo přijde," řekl.

Biskup Malý na Hradě

Praha-ln/čtk - Nedávno jmenovaného pomocného biskupa Václava Malého instaloval včera kanovníkem Metropolitní kapituly u sv. Víta na Pražském hradě arcibiskup Miloslav Vlk. Obřad se uskutečnil

na začátku podvečerního modlitebního shromáždění. Kardinál na třetí adventní neděli sloužil v katedrále mši. Liturgii doprovázela zpěvem gregoriánského chorálu Schola gregoriana Pragensis.

Čápi s batůžky už zimuji

Praha-ln/red - I třetí z čápů černých, kteří jsou sledováni v rámci projektu Africká odysea, šťastně doletěl do zimovišť - sameček Oskar se minulý týden usadil na východě Středoafrické republiky, poblíž hranic se Súdánem a Zairem. Všichni tři čápi s „batůžky“ byli již koncem srpna mimo území republiky. Nejrychleji postupovala k zimovištím samička Kristýna, která se na sklonku září usadila v jižní Mauritanii. Za měsíc přeletěla do stejných míst, kde zimovala před rokem - do povodí řeky Falémé ve východním Senegalu. Zuzana podobně jako loni do Afriky příliš nespěchala a zimovišť v oblasti jezera Tana v Etiopii dosáhla teprve ve druhé polovině listopadu. Nejdéle, přes sto dnů, do zimoviště putoval Oskar, který se nachází nejjižněji, něco přes 600 kilometrů od rovníku.

17.12.1996

Muž zemřel

při domácí zabíjačce

Plzeň-mfd/čtk- Nůž zastrčený v kalhotách se stal osudným pro čtyřiatřicetiletého muže, který se v opilosti vydal v průběhu domácí zabíjačky v Rozvadově na toaletu. "Při dosednutí na klozet mu totiž dýka prořízla tepnu v pravém třísele a muž vykrvácel," řekl mluvčí západočeské policie Jiří Soukup. Přivolaný lékař nezjistil, že by smrt muže zavinil někdo jiný. Policie případ dále vyšetřuje a tělo mrtvého bude podrobeno soudní pitvě.

18.12.1996

Kalvoda odchází kvůli svému titulu z vlády

Praha-mfd/rep - Kabinet premiéra Klause dostal úder z nejméně očekávané strany. Jan Kalvoda oznámil, že odstoupí z funkce místopředsedy vlády, vzdává se poslaneckého mandátu a totéž zřejmě udělá i jako šéf Občanské demokratické aliance, protože neoprávněně užíval titul doktora práv. Aféra se zneužíváním titulů JUDr. tak dopadla i do nejvyšších míst ve státě.

"Nerad jsem pokračováním tohoto seriálu, ale je to tak. Titul JUDr. mi nepřísluší. Já jsem připustil, aby byl se mnou spojován, což považuji za svoji chybu," řekl Kalvoda ve sněmovně.

Jeho krok způsobil šok ve vládě, v parlamentu i mezi Kalvodovými stranickými kolegy. "Museli jsme si dát skleničku whisky," přiznal ministr vnitra Jan Ruml. Opoziční lídr Miloš Zeman reagoval překvapivě vlažně a označil celou záležitost za vnitřní věc ODA.

Premiér Václav Klaus byl Kalvodovým odchodem nesmírně překvapen, ale odmítl, že by se nyní země ocitla v politické krizi. Uznal však, že odstoupení místopředsedy jeho vlády bude velkou komplikací a že způsobí řadu těžkostí při dalších jednáních vlády, koalice, parlamentu i Senátu.

Jan Kalvoda se ihned po svém překvapivém vystoupení před poslanci, v němž oznámil rezignaci, zavřel do místnosti místopředsedy sněmovny Karla Ledvinky (ODA) a nevyšel z ní více než dvě hodiny. V sále mezi poslanci zavládlo absolutní zděšení. Nikdo netušil, co se bude dál dít. Předsedající Jan Kasal (KDU-ČSL) okamžitě ukončil schůzi a poslanci odešli do místností svých klubů. Večer Kalvoda odcházel obklopen houfem novinářů, snažil se nechat najevo emoce. Na otázku, zda se bál, že o jeho prohřešku někdo ví a bude ho chtít zneužít, řekl jen: "Ne, nikoliv." Co nejrychleji nasedl před sněmovnou do svého auta a odjel.

Ze stejného důvodu jako Kalvoda, avšak asi tři hodiny před ním, se poslaneckého mandátu vzdala členka KDU-ČSL Pavla Jurková. Ondřej Zemina, Anna Röschová (oba ODS) a Marie Noveská (ČSSD), kteří titul doktora práv také užívali neoprávněně, se však i po včerejšku odmítli svého mandátu vzdát.

Svoji kariéru začínal šéf ODA jako konciptent v Rokycanech

Praha-mfd/rep- Jan Kalvoda se narodil 30. října 1953 v Praze a v roce 1978 absolvoval právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Studia ukončil, nesložil však rigorózní zkoušku, která by jej opravňovala užívat akademický titul doktora práv. Po studích na právnické fakultě pracoval až do roku 1983 jako konciptent v advokátní poradně v Rokycanech a poté do roku 1990 působil jako advokát.

V listopadu 1989 se stal jedním z organizátorů Občanského fóra v Rokycanech a od 6. února byl poslancem České národní rady, jejímž předsedou se stal v lednu 1991. Členem Poslanecké sněmovny parlamentu zůstal do včerejšího dne, kdy se svého mandátu vzdal. Po rozpadu Občanského fóra vstoupil do Občanské demokratické aliance a za rok byl zvolen jejím předsedou. Po volbách 1992 se stal místopředsedou české vlády a šéfem její legislativní rady, která připravuje návrhy nejdůležitějších právních norem. V lednu 1995 Kalvoda rozpoutal aféru kolem Bezpečnostní informační služby, když oznámil, že BIS shromažďuje materiály o parlamentních politických stranách a proti nim, a to nad rámec svých zákonných úkolů. Po volbách letos v červnu se opět stal místopředsedou vlády a navíc získal křeslo ministra spravedlnosti.

Pátý osud

ln/jeřim fištejn - Nestačil kolega Hájek dopsat poznámku ke čtyřem osudům poslanců, kteří neoprávněně používali doktorský titul, když udeřil osud pátý. Je to rána jiného kalibru a jiného dopadu než u těch předchozích. Neboť Judrem se nechal titulovat a hybatele své politické kariéry z toho udělal člověk dlouhodobě odpovědný za transformaci naší legislativy a trestního řádu. Přestupek, přečin, zločin - nechť rozhodne, kdo umí - Jana Kalvody, člověka nevšedního sebedůvěrou a vnější integrity, staví před nás těžce zodpověditelné otázky a vnáší dodatečný zmatek do beztak trochu zmatečného budování státu.

Ostuda jako trám, vydá na kabát. Ostuda navenek, kde se skoro nikdo tituly nechlubí, a když tak, jejich pravost nikdo nezkoumá. Ostuda dovnitř, do vlastních řad. Otázky nad otázky: odstoupil snad Kalvoda proto, že mu na jeho dětinský kousek někdo přišel, byl tedy ohrožen vydíráním? Je to snad signál k plošné lustraci poslanců obou komor parlamentu ve věci jejich titulů? V samotné ODA Kalvodův pád způsobí hotové zemětřesení. Ale kdo na jeho místo? Kroupa, Bratinka, Ledvinka nebo třeba dynamický vetřelec Žantovský? Využije snad Dlouhý příležitosti k definitivnímu rozchodu se svými nahodilými soupeřníky? Aliance se vůči ODS profilovala trochu škrobenou morálností - nezpůsobí šok nezadržitelnou integraci občanských stran? Nevyžene lidovce z koalice rovnou do náruče sociálních demokratů? A co poměr sil ve vládě: zaujme Kalvodovo místo automaticky někdo z jeho strany, nebo se poruší rovnovážný vzorec, podmíněný koaliciční dohodou? Aféra je to vpravdě nicotná, středoevropsky malicherná, leč následky nedozírné.

Prezident, ač těžce nemocen, zůstává jedním z mála pevných záchytných bodů. Ten to má snadné: udělal si jméno, ne titul.

Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy
541 Sussex Dr.
Ottawa, Ont. K1N 6Z6
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878

Slovenské velvyslanectví

Slovak Embassy
50 Rideau Terrace
Ottawa, Ont. K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450;
Obch. zast.: (613) 749-3178; Fax: 749-4989

Český konzulát v Montrealu

Czech Consulate in Montreal
1305 Ouest Avenue des Pines
Montreal, Que. H3G 1B2
Tel.: (514) 849-4495
Fax: (514) 849-4117

Honorary Consulates

of Czech Republic

Calgary
Luboš Pešta, Q.C.
226 Market Mall Professional Centre
4935 - 40 Avenue N. W.
Calgary, Alberta T3A 2N1
Tel.: (403) 247-4730, Fax: 288-6510

Vancouver

Miroslav F. Michael Hermann
P.O. BO 48800, 2100-1111 Georgia St.
Vancouver BC, V7X 1K9
Tel.: (604) 661-7530

Slovenské konzuláty v Kanadě

Consular Representatives of Slovak Republic in Canada

Vancouver, BC:
905 West 8th Avenue, Vancouver, V5Z 1E4
Tel: (604) 732-4431. Fax: (604) 732-4439
Hours: Tuesday 14:00-16:00
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lisiak-Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Calgary, AB:
208 Scenic Glen Place N.W., Calgary, T3J 1K3.
Tel. and Fax: (403) 239-3543
Hours: Monday and Thursday 17:30-19:30.
Mr. Ludovit Zanzotto-Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Winnipeg, MB:
99 Grace Street, Winnipeg, R3B 0E4
Tel. and Fax: (204) 947-1728
Hours: Weekdays 9:00 - 12:00
Mr. Jozef Kiska-Honorary Consul
Jurisdiction: Manitoba

Toronto, ON:
1280 Finch Avenue West, Suite 407,
North York M3J 3K6
Tel.: (416) 665-1499, Fax: (416) 665-7488
Hours: Wednesday 18:00 - 21:00
Saturday 9:00-12:00
Mr. John Stephens-Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Montreal, PQ:
3700 rue de Montagne
Montreal, P.Q., H3G 2A8
Tel.: (514) 843-3700, Fax: (514) 987-5460
Hours: Monday and Thursday 16:00-18:00
Mr. Mark Kmec-Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Quebec

Masarykova doplňovací škola

Sobota: 9:00-11:30
Kent Public School
980 Dufferin St., Toronto
(Jižozápadní roh křižovatky Bloor/Dufferin)
Informace: L. Čarková: 536-5342

Scarborough: Cornell Jr. Public School, 61 Holmlirth Terrace
Informace: 439-4354.

Knihovna na Masaryktownu

Pondělí a pátek: 16:00-18:00
středa: 16:00-21:00.
Tel.: 431-9477

Translations

**Překlady,
tumočení,
konzultace,
jazyková výuka**



Eva Mesticová
Tel.: (416) 922-8786
Fax: (416) 922-6540

Business

ABE

Elektronická počítačová
tiskařská sazba v 11 jazycích
na počkání.
Manuelní sazba
v češtině a slovenštině.
Pouze z perfektních strojopisů!
Tel.: (416) 530-4222
P. O. Box 176, Station "E"
Toronto, Ont. M6H 4E2

Firma ABE

vyvinula
dvanáct nových typů
českého písma pro
mikropočítače Macintosh
(6x postskript) - česká
klávesnice.
Slovenština přes
překladač (option).

Medical

**Dr. Petr
Munk**

Chiropraktik

1552 Bloor
St. W.
Toronto, Ont.
Ordinační
hodiny:
Pondělí-
pátek
10:00-19:00

Tel.: 533-0005



Petra Buzková porodila dceru, k práci se vrátí asi v únoru

Praha-mfd/er - Místopředsedkyně Poslanecké sněmovny a České strany sociálně demokratické Petra Buzková porodila dceru Annu. Dítě vážilo těsně po porodu tři a půl kilogramu a měřilo padesát dva centimetry. Při porodu trvajícím téměř sedm hodin asistoval manžel Petry Buzkové Josef Kotrba, člen Občanské demokratické aliance a pracovník Centra pro ekonomické výzkumy.

Kotrba po narození své dcery uvedl, že manželka si nejprve jeho přítomnost nepřála, ale nakonec ji přesvědčil. "Celou noc jsem nespál, jsem strašně utahaný, ale šťastný," řekl Kotrba a dodal, že není z porodu nijak zděšený. "Tušili jsme, že to bude dcera, ale jistotu jsme neměli, takže jsme vlastně překvapení," přiznal a dodal, že věří, že vánoční svátky stráví se ženou i dcerou doma.

O dění v sociální demokracii podle něho manželka nic neví. K práci v parlamentu se vrátí asi v únoru. "Nemá přístup k telefonu. O politice není informována. Teď se chce rozhodně věnovat dceři," řekl.

Kotrba doufá, že práci v politice i péči o dítě společně se ženou zvládnou. "Jsem připraven na všechno," řekl.

19.12.1996

Landovský prý ohrozil natáčení

ln/čtk - Na neprofesionální přístup herce Pavla Landovského, jednoho z hlavních představitelů ve filmu Nejasná zpráva o konci světa, si postěžoval režisér Juraj Jakubisko. I čeští herci by podle něj měli ke svým mimodivadelním závazkům přistupovat zodpovědněji, neboť pak mohou - jak se stalo i v tomto případě - ohrozit celé natáčení. "Pan Landovský byl na place - pokud se ovšem dostavil - naprosto nepřipraven. Neznal text a jako jediný porušoval zákaz pití alkoholických nápojů," řekla producentka filmu Deana Horváthová. Štěstím prý pro celý štáb bylo, že se ve slovenských horách podařilo nalézt dubléra z řad místních traktoristů, který Landovského alespoň zezadu připomínal. Ten ho nahrazoval v nejnужnějších případech po celých osmnáct dnů. "Zachránila nás profesionálně připravená smlouva, kterou Landovský podepsal a s níž nezmohl nic ani jeho vídeňský advokát. Zahraniční herci jsou však zvyklí na mnohem detailnější a striktnější smlouvy," dodala Horváthová.

Petr Pithart se napodruhé stal prvním mužem Senátu

Praha-mfd/nak, káč - Na svém historicky prvním zasedání zvolili senátoři do čela horní komory parlamentu Petra Pitharta, politologa a bývalého předsedu české vlády.

Pithart však uspěl až ve druhém kole voleb, kdy se pro něj v tajném hlasování kromě lidovců, kteří ho navrhli, a sociálních demokratů vyslovili pravděpodobně také dva komunističtí senátoři.

V prvním kole obdržel z jedenácti hlasů Pithart pouze 39, ve druhém už o dva více. Pithart nechtěl skutečnost, že byl zvolen i opozičními hlasy, komentovat. "Dostal jsem tolik příslibů, že bych musel mít takových pětadesát hlasů. Někteří lidé to asi říkali s vedlejšími cíli a já nejsem schopen se v tom vyznat," prohlásil dojatě. Bezprostředně po oznámení výsledků pronesl nový šéf Senátu projev, v němž řekl, že hodlá trpělivě a pozorně naslouchat všem názorům. Vyslovil se také mimo jiné pro omezení poslanecké a senátorské imunity.

Sněmovna prověří všechny tituly poslanců

Praha-mfd/pan, káč - Po aféře s doktorským titulem ministra spravedlnosti Jana Kalvody již sněmovna neodolala náporu republikánských poslanců a napodruhé vyhověla jejich žádosti, aby organizační výbor prověřil do února všechny tituly všech poslanců, kteří je mají.

Návrh poslance za SPR-RSČ Josefa Krejse byl přijat drtivou většinou. Protise postavilo pouze jedenáct ze 159 přítomných poslanců, pro hlasoval 101, ostatní se buď zdrželi, nebo nehlasovali.

Poslanci předpokládají, že organizační výbor vybere ze svého středu několik členů tak, aby byly zastoupeny všechny politické strany. Této vybrané skupině budou poslanci s titulem dokladovat, že na něj mají nárok. Organizační výbor musí tituly poslanců prověřit do února, kdy začíná další schůze.

"Doufám, že jsme zákonodárný sbor České republiky a že nám není zapotřebí si to, co se nám stalo, rozmazávat více po ústech," reagoval na schválení republikánského návrhu poslanec za ODA Čestmír Hofman. Zabránit vystoupení předsedy republikánů Miroslava Sládka, který kvůli titulové aféře vyzval vládu k demisi, se mu však nepodařilo.

"Bylo by krajně nevhodné pokračovat ve schůzi Poslanecké sněmovny, protože by se nám taky mohlo stát, že za půl hodiny vystoupí další poslanec s tím, že jiživě užíval titul doktora práv a vzdává se svého poslaneckého mandátu. Jestliže je výprava horolezců třeba v Himálaji a jeden zahyne, výprava se vrátí," řekl Sládek a navrhl schůzi ukončit a neprojednané body přesunout na únor. Sněmovna jeho návrh nepřijala.

Ministr školství Ivan Pilip (ODS) poté před poslanci vysvětlil, že poslanci, kteří užívali titul JUDr. a neměli na něj nárok, v každém případě řádně dodržovali. "Myslím, že by se stále více v této zemi mělo stávat zvykem, že více než akademické tituly hovoří za každého z nás životní postoje a práce," řekl Pilip.

Jeho slova se však netýkala sociálně demokratické poslankyně Marie Novéské. Ta totiž jako jediná ze všech, kteří v aféře s tituly figurují, právnickou fakultu ani nadvakrát nedostudovala. Anna Roschová (ODS), Ondřej Zemina (ODS), Pavla Jurková (KDU-ČSL) i Jan Kalvoda (ODA) právnickou fakultu řádně ukončili, ovšem bez rigorózní zkoušky.

21.12.1996

Čtyři místopředsedové Senátu si rozdělili své kompetence

Praha-mfd/nak - Mezi čtyři místopředsedy Senátu rozdělil kompetence předseda druhé komory parlamentu Petr Pithart (KDU-ČSL). První místopředseda Vladimír Zeman (ODS) bude mít na starosti kontakty s Poslaneckou sněmovnou a vládou. "Zejména v prvních týdnech práce Senátu to bude velmi důležité," uvedl Petr Pithart.

Místopředseda Ivan Havlíček (ČSSD) byl pověřen úkoly spojenými s vnitřní strukturou Senátu, budováním aparátu včetně dokončení rekonstrukce Senátu. Zahraniční vztahy Senátu připadly Jaroslavu Moserovi (ODA) a kontakty s ostatními institucemi a tiskem Přemyslu Sobotkovi (ODS).

Zatímco všichni čtyři místopředsedové byli zvoleni již v prvním kole a počet odevzdaných hlasů potvrdil, že senátoři dodrželi politické dohody, v Senátu se stále diskutuje o tom, kdo dal rozhodující hlasy Petru Pithartovi. Ten totiž ve druhém kole uspěl jen těsnou většinou.

Petr Pithart však odmítá, že jej volili komunisté. Tvrdí, že mu k vítězství nepomohly pouze hlasy senátorů z řad opozice, ale že pro něj hlasovali i zákonodárci z ODA. Dokonce připustil možnost, že jej podpořili i někteří senátoři za ODS. "Rozhodující hlasy nebyly z řad komunistů. Já nehodlám reprodukovat soukromé rozhovory, které jsem vedl s některými lidmi z ODS a ODA. Pro mne jsou tyto rozhovory relevantní," uvedl Pithart. Myslí si však, že ani jedna strana nehlasovala jednotně. "Hranice určitě nebyly ostré, byly výjimky ve všech stranách. Podle mne dokonce možná ani lidovci nebyli jednotní a propady byly i u sociální demokracie," prohlásil.

Vězeň po vynesení rozsudku utekl eskortě

jablonec nad nisou-mfd/ markéta kropáčová, miloslav lubas - Vězni Earlu Jacobu Morávkovi, kterého ve čtvrtek 19. prosince jablonecký okresní soud potrestal půlročním vězením za krádeže, se podařilo krátce po skončení procesu uprchnout eskortě, která ho strážila. Policie po devětatdacetiletém muži ihned vyhlásila celostátní pátrání, do večerejšího odpoledne ho však nedopadla.

Odsouzený po procesu na chodbě soudní budovy předstíral nevolnost. Při nastupování do eskortního vozidla fingoval mdloby. Najednou se však vysmekl členům Vězeňské služby a utekl do ulic.

"S pouty na rukou běžel do středu města, kde se ztratil, ačkoliv ho pronásledovali policisté, strážníci příslušníci justiční stráže," řekla mluvčí jablonecké policie Hana Krátová.

Morávka je možné poznat podle toho, že má cizí přízvuk a mluví pomalu. Žije totiž dlouhodobě v Kanadě.

Mluvčí Vězeňské služby Eduard Vacek včera řekl, že podobný případ se vězeňské eskortě nestal již řadu let. "Já osobně si takový případ nepamatuji," uvedl. Dodal, že o potrestání eskorty, které muž uprchl, rozhodne sám ředitel liberecké věznice. Morávkovi, jenž se před soudem ocitl kvůli vykrádání aut a vyloupení jedné trafiky, hrozí za útěk dalších pět let vězení navíc. Naposledy se povedlo utéct eskortě proslulému vězni Ladislavu Winkelbauerovi. Ten však uprchl policistům, kteří jej vezli od výslechu. Winkelbauer je odzbrojen, připoutal ke stromu a ujel jejich vozem. Policii pak unikl více než půl roku.

Vladimír Mečiar neoprávněně používal titul JUDr.

BRATISLAVA (ČTK) - Předseda vlády Vladimír Mečiar údajně neoprávněně používal titul doktora práv. Tvrdí to Nový Čas s tím, že Mečiar používal titul JUDr. ešte před jeho skutečným získáním po absolvování rigorózní zkoušky. "Nebudeme reagovat," uvedla pre ČTK hovorkyňa vlády Ľudmila Bulaková, "je to nezmysel." Hovorkyňa však nebola schopná spresniť, keď Mečiar ukončil vysokoškolské štúdium a kedy zložil rigoróznú skúšku, oprávňujúcu na používanie titulu. Podľa Nového Času Mečiar zložil štátne záverečné skúšky na právnickej fakulte v roku 1975 a podľa vtedy platného vysokoškolského zákona sa stal

Máte zdravotní problémy a uvažujete o přírodní léčbě?

**Přijďte na kliniku,
kde jsou používány tyto léčebné metody:**



Homeopatie
Akupunktura a orientální medicína
Vodolčba
Fyzikální léčba (ultrazvuk, diatermie, apod.)
Masáže
Manipulace
Konzultace o výživě, životním stylu a prevenci
Na vaši návštěvu se těší

Jitka VOK

Naturopathic College Clinic,
2300 Yonge St. 18th fl. P. O. Box 2431, Toronto, On.
Tel.: (416) 486-8260, Fax: (416) 484-0159

absolventem práva. O 15 rokov neskôr, keď 11. januára 1990 nastúpil do funkcie republikového ministra vnútra, však už používal titul JUDr., hoci oprávnenie získal až 30. júla 1990, keď absolvoval rigoróznú skúšku, už ako predseda slovenskej vlády. Mečiar si pravdepodobne bol vedomý, že titul viac ako pol roka používal neoprávnene, pretože v lete 1990 odmietol veľkolepé oslavy a diplom z rúk vtedajšieho rektora Miroslava Kusého prevzal v tichosti. V čase, keď Mečiar zložil rigoróznú skúšku, bol dekanom Právnickej fakulty Univerzity Komenského Jozef Moravčík, dnešný predseda DÚ. "Predsedom rigorózneho komise som bol, ale nie z odvetvia práva, z ktorého pán Mečiar skladal rigoróznú skúšku - pokiaľ sa dobre pamätám, bolo to z pracovného práva," poznamenal Moravčík. "Záleží na tom, ako sa k veci postaví pán Mečiar. Do rigorózneho skúšky titul používal neoprávnene," tvrdí Moravčík. "Ak sa používa nesprávny titul, je potrebné to kritizovať a je to prinajmenšom prehrávkou proti dobrým mravom." Opozitný politik viac ako prepuknutie aféry rozmerov odstúpenia Jana Kalvodu predpokladá, že záležitosť vydrží len do budúcej aféry.

23.12.1996

Pithart hlasoval sám pro sebe

Praha-In/čtk-Předseda Senátu Petr Pithart byl zvolen do čela druhé komory parlamentu i svým hlasem, nepozastavuje se však nad tím, že se nezdržel hlasování a zvedl ruku sám pro sebe, když se o něm hlasovalo. „Když to člověk chce a myslí si, že nato má, nemůže dělat taková gesta," vysvětlil svůj postoj v TV Nova.

27.12.1996

O populismu aneb Vánoční kázání pro elitu

In/miloš rejchrt - Stav se lidem rovný, zvolils život skrovný, vítěj, králi náš - tak vypíval bratr Jan Augusta to, čemu se říkáv teologické hantýrce kenoze: znicotnění, vyprázdnění božského statusu. Vtělení Krista bylo uchopeno křesťanským bohoslovím jako dobrovolné snižení, odřeknutí.

Snižení, skromnost, „nic ze sebe nedělat", jsou v naší civilizaci hodnotou. Bůh, jenž se vtělením vzdává atributů božství, nachází v politické rovině obdobu v panovníkovi, který se neštítí lidu a alespoň dočasně sestupuje na jeho úroveň. Legendární král Václav v populární koledě prošlapává ve sněhu cestu svému pážeti, historický král Josef II. se stal populárním až legendárním, když na poli Ondřeje Trnky u Rousínova 19. 3. 1769 vzal oráči pluh a vyoral jim dvě brázdy.

Křesťanská mentalita očekává od panovníka, že bude číst s lidem, pamatovat na něj, jako pamatoval Pán světa na lid nejobyčejnější, když se nebeská sláva zjevila nejprve pastýřům. I v demokracii očekává, že ti, kdo spravují moc, se zřeknou výsad, nebudou ze sebe nic dělat, budou skromní a neodtrhnou se od lidu.

Slovo populus - lid - sotva je přesným termínem a zajisté obsahuje vícero významů. Katolický myslitel, gaullista a republikán Jacques Maritain ve slově „peuple" rozeznává „lidské osobnosti sjednocené dlouhou zkušeností útrap i radostí v životě bez slávy, sjednocené společným kapitálem dědičné moudrosti... lid je trpělivý proud aktivit lidského rozumu a lidské práce, jež pulzují v individuálních životech".

Pozitivní významová šarže slova „lid" tedy není vynález komunismu a pejorativní význam byl na slovo „populismus" navěšen bez ohledu na jeho kořen. Totiž až někdy v poslední třetině našeho století se slova „populismus" začalo užívat k označení politického stylu, který vábí voliče či stoupence na nesplnitelné sliby a nadbíhá pokleslým choutkám davu.

Letmý pohled do slovníků nás poučí, že populist je ten, kdo na konci minulého

století byl v USA pro veřejnou správu železnic (Oxfordský slovník) nebo kdo ve dvacátých letech psal ve Francii realistické romány z dělnického prostředí (Le petit Robert). V Rusku byl populismus pojmenováním pro až mystickou důvěru ve venkovský lid, v němž obzvláště měly dítmat ozdravné síly a obrodné energie. V tomto ohledu byli populisty Tolstoj i Bakunin, Dostojevskij i Gercen.

Snad pád iluze o mesianistickém poslání lidu způsobil, že „lidové" se momentálně nenosí. Není však moudré s vaničkou vylévat i nemluvnátko a spolu s demagogií zahrnout i politiku, která dá na názory, pocity a nálady lidu nejen před volbami, ale i po nich. Jeli naslouchání hlasu lidu populismem, pak populismus je nezbytná složka skutečného státnictví! Vždyť „tzv. člověk z lidu nemá méně zdravý rozum a horší instinkty než společenské vrstvy, které se samy považují za nadřazené. Má šanci o něco méně bloudit ve velkých otázkách doby - ne snad proto, že by byl inteligentnější, ale že není tolik vystaven pokušení než tzv. elity lidí informovaných, kompetentních, bohatých a vysoce kultivovaných a vysoce mazaných, které se oddělily od lidu a které mírou své politické ubohosti, nízkosti ducha a korupce překvapily svět." (J. Maritain, psáno v r. 1942)

Obávám se, že naše elita (jistě se toto slovo zaradovalo, že se díky demokracii setkala se svým původním významem: electi = zvolení) se od lidu už značně oddělila. Malostranským palácům určitě prospělo, že je obsadil parlament: údržba je tím zaručena a jistá míra vkusu snad také. Paláce však neprospívají poslancům. V těch vkusných prostorách jsou přímo nutkání číst se jako palácová aristokracie, nikoli jako lidová elita. Uzavření do prostředí, které ani trochu není typické pro ty, kdo je zvolili, snadněji si namluví, že nejen úmorná práce nad texty zákonů, ale i ty jejich rituály uražené ješitnosti, kohoutí zápasy, intriky a blábol jsou ta pravá politika, k níž byli vybráni a za níž jsou placeni.

Ostatně podrážděnost lidu nad poslaneckými platy si, elito naše, vysvětluješ špatně, když v ní vidíš jen projev podle závisti. Kdybyste stanovení výše svých platů svěřili někomu jinému než sobě (na to je zatím lid uvyklý, že význam a kvalitu své práce finančně neohodnocuje sám pracovník), bylo by jinak. Například byste mohli, vy, zástupci lidu, neuhnouce pohledem, přesvědčit zdravotní sestry, učitelky či výhybkáře, že uskovňovat se musíme všichni a stávky že jsou vyděračství. Jak můžeš, elito, očekávat od lidu, že bude mravnější než ty, že bude číst zákony, když sama ses zaopatřila privilegiem imunity? Nedivte se, že nepalácový občan si pak nějakou tu soukromou imunitu, tedy nerovnost před zákonem, tak či onak obstará. Přece když před dopadem zákona uhýbají sami zákonodárci, proč by se mu měl vystavovat člověk z lidu?

Milí poslanci a senátoři, senátorky a poslankyně nevyjímaje, jen žádný strach před populismem! Když se částí svých platů veřejně zřeknete na humanitární účel, necháte se pokutovat za špatné parkování, ve sborovně místní školy se stavíte na kus řeči, vyčkáte na zpožděný příjezd ranního vlaku Českých drah, přijdete do Naděje či Armády spásy servírovat nevolební guláš, když nás i teď povoží v tramvaji senátor, co nás vozil před volbami, nebo alespoň bude naším spolupasažérem, lidé to ocení a jistě jich k příštím volbám přijde víc. Lid je schopen mít rád svou elitu, ovšem elitu skromnou a sobě rovnou.

Miloš Rejchrt (1946) Absolvent Komenského evang. boh. fak. 1970-72 farář Českobratrské církve evangelické v České Lípě, poté v manuálních povoláních (signatář Charty 77). Nyní opět duchovní. Redaktor náboženského vysílání ČRo.

Zemřel ministr předválečné vlády Ivan Párkányi

Praha-mfd/čtk - Dlouholetý blízký spolupracovník prezidentů Tomáše Garigua Masaryka a Edvarda Beneše, ministr československé vlády a poslední guvernér Podkarpatské Rusi Ivan Párkányi zemřel v pondělí ve věku nedožitého 101 roku. Párkányi byl do československé vlády jmenován v říjnu 1938, kdy se stal ministrem bez portfeje ve druhé úřednické vládě Jana Syrového. Na krátké období deseti dnů převzal i úřad guvernéra Podkarpatské Rusi.

Sebevrah si nejspíše sám zatloukl hřebík do hlavy

Nemotice-mfd/jc - Netradiční a náročný způsob odchodu ze světa si před vánocemi vybral osmačtyřicetiletý muž z Nemotic na Vyškovsku. Tamní podivín, který trpěl epilepsií, si minulý čtvrtek zatloukl do hlavy hřebík a navíc se sekl sekýrou.

"Když ho sestra našla v koupelně jeho domku, měl v hlavě zaražený hřebík. Nevím, zda si to mohl udělat sám," řekl jeden z místních obyvatel, který muže osobně znal. "Je to neuvěřitelný způsob sebevraždy," dodal. Muž vysvětlil, že sebevrah byl v invalidním důchodu a rád se napil alkoholu. Starosta Nemotic Metoděj Zabloudil se domnívá, že muž spáchal na devětadevadesát procent sebevraždu. Také pro Zabloudila je záhadou, jak si muž dokázal do hlavy zatlouci hřebík. Podle něho však pro sebevraždu svědčí to, že mrtvý muž byl nalezen v zamčené místnosti a několikrát byl v psychiatrické léčbě. Případ vyšetřují kriminalisté.

28.12.1996

Měsíc po závažné operaci plic je Václav Havel doma

Praha-mfd/rea, mkl - Prezident Václav Havel se včera po měsíčním pobytu v nemocnici vrátil domů. Poté, co podstoupil operaci plic, z nichž mu lékaři vyňali malý zhoubný nádor, a musel čelit vážnému zápalu plic, takže se i sami lékaři obávali o jeho zdraví, byl včera převezen do své střešovické vily.

Podle lékařů momentálně nic nebrání tomu, aby natočil novoroční projev, na druhé straně je téměř vyloučeno, že by mohl udílet novoroční vyznamenání.

"Když jsme mu přišli rozhodnutí lékařského konzilia oznámit, měl už sbalené všechny věci a čekal oblečený," popsal včera Havlovu nedočkavost strávit alespoň zbytek svátků doma náměstek ministra zdravotnictví Miroslav Čerbák, který se jednání konzilia zúčastnil. "Měl to na tento den slíbeno," dodal vzápětí.

Lékaři původně slibovali prezidentovi odchod z nemocnice už před Štědrým dnem, ale nakonec zaváhali kvůli vysokým mrazům. "Byl z toho smutný," uvedl přednosta chirurgické kliniky v Praze v Londýnské ulici Pavel Pařko, který před třemi týdny prezidentovi zhoubný nádor z plic odoperoval. "Mrazy od té doby sice nepolevily, ale jeho stav se za těch pár dní opět výrazně zlepšil," dodal Pařko, který po odchodu nejsledovanějšího pacienta v zemi domů cítí obrovskou úlevu.

Václav Havel však nadále zůstane pod dohledem zdravotníků, kteří se u něho ve střešovické vile budou střídát. Péči o něj nyní již plně převzmou lékaři a sestry z Nemocnice Na Homolce, která do prezidentovy vily nastěhovala i několik přístrojů, například monitor či kyslíkový přístroj.

Prezidentův mluvčí Ladislav Špaček včera naznačil, že se veřejnost nyní o vývoji prezidentova zdravotního stavu už nedozví tolik podrobností. "Je to už prezidentovo soukromé teritorium," řekl Špaček a poznamenal, že z vily už nebude unikat tolik informací jako z nemocnice.

Financial

Karsovní listek

100 Kč	5,19 CDN \$
1 CDN \$	19,26 Kč
100 SK	4,43 CDN \$
1 CDN \$	22,57 SK
Toronto Star 3:1. 97	
1 CDN \$	20,02 Kč
1 US \$	27,30 Kč
100 Kč	3,66 US \$

KURSY:

Česká spořitelna

100 Sk nákup	82,62 Kč
100 Sk prodej	87,76 Kč

Slovenská spořitelna:

100 Kč nákup	114,00 SK
100 Kč prodej	118,00 SK

Oficiální kurs

100 Sk	85,62 Kč
MF Dnes 28.12.96	

STASTNY & CO.

CHARTERED ACCOUNTANTS

Accounting and Auditing
Personal & Corporate Taxation
Financial & Tax Planning

Michael Štastný C.A.
George Bezrouk

Tel.: (416) 250-6557
Fax: (416) 250-6524
Address:

Madison Centre
4950 Yonge St. Suite 906
North York, Ontario
M2N 6K1

Canada-Czech Republic Chamber of Commerce

Kanadsko-česká obchodní komora

Najdete nás na adrese
Exchange Tower
2 First Canadian Place
14th Floor, (P.O. Box 198)
Toronto, Ont. M5X 1A6
Tel.: (416) 367-3432
Fax: (416) 367-3492



CZECHOSLOVAK
(TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED

KAMPELIČKA

740 Spadina Ave. .
Toronto, Ontario. M5S 2J2
Tel.: (416) 925-0557

Úřední hodiny:
Pondělí, čtvrtek a pátek
10:00-19:00
Úterý, středa
10:00-17:00
Sobota:
10:00-14:00

Restaurants-Deli's

PRAŽSKÉ
UZENÁŘSTVÍ

504-5787
638 QUEEN ST. W.
TORONTO, ONT. M6J 1E4
* Pražská šunka
* Pražské uzeniny
* Maso 1a. jakosti
* Denně čerstvá chutná jídla,
cukrářské výrobky
a slané rohlíky.

MASO-UZENINY

Fred Klinger DELI

Katka a Vlastík Ertelovi

- * Obložené misky
- * Chlebíčky
- * Strůdky
- * Uherák



Pondělí a sobota 8-17,
úterý a středa 8-18,
čtvrtek a pátek 8-19
1504 Danforth St.

Stanice podzemní dráhy Coxwell
Toronto, Ont. M4J 1N4
(416) 406-5004

hospoda u vlastičky

Heart of Europe PUB

V KUCHYNI A
ZA BAREM
MILOŠ A
VLASTIČKA,



KTEŘÍ VÁS VÝBORNĚ
OBSLOUŽÍ A MAJÍ VŽDY
PRO VÁS ČAS

Chlebíčky*misý
mražená jídla na objednávku

*Kulečník*hry*časopisy*
*noviny*knihovna*

Vždy poslední sobota v měsíci
ve spolupráci s J. N.
Czech Books Store prodej knih.
Otevřeno mimo pondělí
od 15:00 do 1:00 v noci.
632 QUEEN ST. W.

(West of Bathurst).

Toronto

(416) 504-0870

Chvilí jsem se o prezidenta
bál, říká Pařko

Praha-mfd/martina riebauerová- Přednosta III. chirurgické kliniky Všeobecné fakultní nemocnice Pavel Pařko, který operoval Václava Havla, se stal v průběhu minulého měsíce nejsledovanějším lékařem v zemi. Uspokojení dobře zvládnuté operace, během níž vyňal prezidentovi z plic zhoubný nádor, však záhy vystřídaly starosti s komplikovaným zápalem plic a dennodenní nutnost reagovat na spekulace veřejnosti, zda hlava státu zvolila pro nejdůležitější zdravotní potíže nejlépe vybavené zařízení.

"Cítím v první řadě obrovskou úlevu, to nemohu zastírat," komentoval propuštění prezidenta z nemocnice profesor Pařko. "Ale také samozřejmě potěšení, protože pacient jde domů a sám má radost," dodává. MFD: Přiznáte nyní s odstupem, zda jste se chvílemi bál o prezidentův osud, zejména o onom víkend před dvěma týdny?

PP: Několik dní bylo skutečně dost vážných. Zápal plic ovlivňoval i činnost srdce. Samozřejmě jsem se bál, co to může u šedesátiletého kuřáka způsobit. V takové chvíli se nedá vyloučit například infarkt myokardu.

MFD: Proč se o těchto věcech dozvídala veřejnost po dávkách? V oficiálních zprávách místo toho prakticky nikdy nechyběla věta, že se prezidentův stav zlepšuje.

PP: Snažil jsem se vydávat pravdivé zprávy, ale laděné s vědomím, že jejich nejpozornějším čtenářem je prezident. A ten ke svému uzdravení potřeboval co nejvíce naděje.

MFD: Ovlivnil nějak intenzitu vaší obavy fakt, že ve vašich rukou je život samotného prezidenta?

PP: Byl pro mne především těžce nemocným člověkem. Když zachraňujete tonoucího, myslíte na to, abyste ho zachránili. Pak teprve přemýšlíte o tom ostatním.

MFD: Jaký byl Václav Havel pacient?

PP: Velmi trpělivý. Hlavně v těch těžkých dnech, kdy labilnější pacienti mohou jinak přenést nervozitu i na personál.

MFD: Někteří lidé vám vytykali, že spolu s prezidentovým mluvčím Špačkem příliš zdůrazňujete prezidentovu skromnost a říkáte, že je standardním pacientem. Nepřipouštíte nyní s odstupem času, že jste si měl dopředu zajistit přístroje pro všechny možné případy a předem formálně ustavit široký lékařský tým, jak se o to nakonec zasadil Hrad napodnět prezidentovy přítelkyně?

PP: Samozřejmě, mohli jsme být vyjmenováni předem jako blaničtí rytíři. Ale já trvám na tom, že na podstatě věci by to nic nezměnilo. Lékaři z jiných nemocnic byli přivoláni, jakmile to bylo nutné, a stejně tak se zajistily veškeré přístroje. Copak si opravdu myslíte, že bych cokoli podcenil a nezajistil vše potřebné? A když ne kvůli Václavu Havlovi - což je samozřejmě absurdní, tak alespoň na svoji vlastní ochranu? Nechápu, že někteří lidé to nechápou.

30.12. 1996

A. Nagyová už nie je
riaditeľkou
kancelárie premiéra

BRATISLAVA (SME - r) - Anna Nagyová, dlhoročná riaditeľka kancelárie premiéra Vladimíra Mečiara požiadala minulý týždeň o rozviazanie pracovného pomeru k 15. decembru. Po vzájomnej dohode od 16. decembra už nie je pracovničkou Úradu vlády SR. Redakcii Práca túto informáciu potvrdila pracovníčka odboru personálneho a sociálneho riadenia Úradu vlády SR Michaela I.čsková. Dodala však, že "žiadne iné informácie o našich, ale ani o bývalých pracovníkoch neposkytujeme." Hovorkyňa vlády Ľudmila Bulaková povedala: "Pani Anna

Nagyová sa vrátila z Anglicka, kde bola na študijnom pobyte, 13. decembra, vzápätí požiadala o rozviazanie pracovného pomeru k 15. decembru."

A. Nagyová bola od 21. októbra vo Veľkej Británii na približne trojmesačnom študijnom pobyte, ktorý jej hradil Úrad vlády SR. Podľa I. Bulakovej tento kurz sa v Londýne skončil v polovici decembra. Či v ňom A. Nagyová mieni pokračovať, I. Bulaková nevedela. Annu Nagyovú vo funkcii zastupoval M. Lenárd. O tom, kto sa stane nástupcom Anny Nagyovej, úrad vlády zatiaľ mlčí, premiér V. Mečiar je až do 7. januára na dovolenke.

31.12.1996

Zloděje přemohla únava
a omrzla mu chodidla

Nové Město-mfd/zus- Opilý muž, který se vloupal do chaty v kolonii Rezek u Nového Města na Náchodsku a začal se tam posilňovat alkoholem, zmohla únava a během spánku mu omrzly obě nohy. "Zloděj se vracel opilý z hospody, rozbil okno jedné chaty, kde našel zásoby rumu a vodky," uvedl mluvčí. Zloděje pak policisté odvezli přímo do náhodské nemocnice. U pacienta, kterého budou policisté stíhat pro trestný čin vloupání, nestojí podle Chalupníčka v nemocnici žádná stráž.

Šestatřicetiletého muže z Nového Hrádku v chatě, kde se netopilo, ráno našel překvapený majitel. Ten pachatele přinutil, aby počkal, až přijdou policisté. "Muž se moc nebránil, protože mu omrzla obě chodidla tak, že se nemohl pohybovat," uvedl mluvčí. Zloděje pak policisté odvezli přímo do náhodské nemocnice. U pacienta, kterého budou policisté stíhat pro trestný čin vloupání, nestojí podle Chalupníčka v nemocnici žádná stráž. "Pouze závažné pachatele posíláme přímo do vězeňské nemocnice," dodal.

1.1.1996

Prezident Michal Kováč
podporil priamu voľbu
hlavy štátu

BRATISLAVA (SME - r) - Prezident SR Michal Kováč predniesol tradičný novoročný prejav, v ktorom apeloval najmä na morálne hodnoty slovenskej spoločnosti. Časť svojho prejavu venoval tým, ktorí bez nároku na odmenu či vďaka pomáhajú druhým. "Spomínam tieto príklady preto, lebo každodenne sme svedkami, ako sa niekto v našom okolí dožaduje uznania, a pritom podáva kamene namiesto chleba," povedal M. Kováč. Kým sa podľa jeho názoru duchovné záujmy nedostanú na popredné miesto v našom osobnom živote, ale aj v živote spoločnosti, ťažko možno očakávať, že sa pretvorí duch celej spoločnosti. Zmeniť zvrátený hodnotový systém a obnoviť mravný poriadok považuje za kardinálny národný záujem. "Ak majú mať občania istoty svoje pevné zázemie, musí mať aj štát, v ktorom žijeme, svoju stabilitu z hľadiska demokracie a jej hodnôt, ale aj z hľadiska uplatňovania princípov právneho štátu," povedal prezident. V tejto súvislosti zdôraznil, že pre našu krajinu a jej budúcnosť je veľmi dôležité, aby sa posilnila nezávislosť a nadstraníčnosť prezidenta republiky tým, že si ho zvolia priamo občania. "Posilní sa tak aj demokratickosť nášho politického systému a čo je veľmi dôležité, priama voľba zaručí, že po skončení funkčného obdobia terajšieho prezidenta bude táto funkcia ihneď obsadená. Predídze sa tak zvýšeniu vnútropolitického napätia v našej spoločnosti v čase, keď sa bude rozhodovať o rozšírení Európskej únie a keď sa pozornosť bude orientovať na naše parlamentné voľby," povedal M. Kováč. Súčasne zloženie parlamentu a permanentná nemožnosť dohody medzi koalíciou a opozíciou nedávajú podľa neho záruky, že prezident bude včas zvolený parlamentom. "Je dobré, že naša ústava umožňuje rozhodnúť o dôležitých otázkach verejného záujmu v referende a že o konaní referenda môžu rozhodnúť takisto občania cestou petície, ak sa na jeho konaní nedohodnú poslanci v parlamente."

Novoroční pozdrav

prezidenta Václava Havla

Praha-mfd/čtk - Plné znění novoročního pozdravu prezidenta Václava Havla, který včera odvysílala Česká televize a Český rozhlas:

Milí spoluobčané,
dovolíte-li, začal bych tentokrát trochu osobněji. V roce, s nímž jsme se právě rozloučili, jsem se dvakrát ocitl tváří v tvář smrti. Poprvé, když si přišla pro bytost mi nejbližší, a podruhé, když nedávno kroužila okolo mého nemocničního lůžka. Obě tyto veskrze osobní, nepřenositelné a nesdílitelné zkušenosti neznamenal pro mne kupodivu jen trápení, nevedly k pouhému pocitu, že svět je ke mně nespravedlivý, nebo dokonce pocitu marnosti a beznaděje. Naopak: oba zážitky jsem k vlastnímu překvapení vnímal jako velké výzvy k novému a daleko hlubšímu zamyšlení o světě, v němž žijeme, o sobě samém, o záhadném řádu našeho bytí o množství znamení či skrytých poselství, která k nám z nitra tohoto řádu zaznívají a jichž si většinou nevšímáme. A s novou naléhavostí jsem například pochopil, že jediným skutečným zdrojem vůle k životu je naděje, naděje jakožto vnitřní jistota, že i to, co nám může jevit jako ryze nesmyslné, může mít svůj hluboký smysl, a že je našim úkolem, abychom ho hledali. Pochopil jsem rovněž asi o něco lépe než dřív i to, proč bez lásky k bližnímu přestává být lidský život životem hodným toho jména.

My všichni, občané České republiky, jsme prožili v minulém roce mnoho důležitých, krásných i bolestných věcí jako jedinci i jako společenství. Mezi ty méně povznášející a méně radostné zkušenosti minulého roku patří například znechucující politické šarvátky, jimiž byly provázeny dvoje důležité volby do zákonodárných sborů; patří mezi ně podivné bankovní krachy, těžko srozumitelné a těžko postižitelné majetkové spekulace či přímo krádeže obrovských rozměrů a spousta dalších věcí, které bych nazval odvrácenou tváří naší privatizace a vůbec naší ekonomické reformy.

Rád bych vás dnes požádal o jediné: abyste všechno trpké, nechutné, odpudivé a nespravedlivé, s čím se v našem veřejném životě setkáváte, nepřijali jako něco, co prostě být musí, protože svět je špatný, vždycky špatný bude a jiný ani být nemůže. Proslm vás naopak, abyste se pokusili všechny tyto osklivé věci pochopit jako varovná znamení, vyzývající nás všechny k novému a hlubšímu přemýšlení o smyslu našich společných věcí. Z desítek možností, jak znamení tohoto typu číst, uvedu jedinou: nedopustili jsme se - byť třeba v dobré víře - velkého omylu, když jsme z člověka udělali pouhého tvůrce zisku, jehož iniciativa povede automaticky k obecnému prospěchu? Ano, kdo jiný je tvůrcem hodnot než svobodný člověk? Ale cožpak je člověk jen tímto? Což není zároveň bytostí, která ráda vymění tři privatizační fondy za jeden vládní úsměv či láskyplné pohlázení, a což není zároveň bytostí, které jsou k smích všechny řady, normy a předpisy a jejímž jediným cílem je osídřit a okrást druhé? Což není někým, kdo se chce nezištně účastnit veřejného života a dělat dobré věci pro své bližní, a což není zároveň někým, kdo plive na všechna základní pravidla lidského soužití? To všechno je tajemství jménem člověk, a kdo z politiků na to jen na okamžik zapomene, dopouští se chyby pro společnost možná osudové.

Myslím si, vážení přátelé, že by bylo skvělé, kdyby s příchodem nového roku skončil čas neustálého vzájemného osočování a účelového obviňování a nastal čas vsutku vážné a věcné rozpravy o smyslu, budoucnosti a směřování našeho mladého státu.

Rád bych vám všem, kteří jste mne podporovali v době mé nedávné nemoci,

poděkoval a ujistil vás, že i nadále bych rád nejlépe, jak budu schopen, byl tím, na koho se můžete spolehnout.

A ještě jeden svůj pocit tu musím na závěr říct: jsem si každým dnem jistější, že by vůbec neškodilo, kdybychom udělali něco pro to, aby tu a tam přece jen zvítězila pravda a láska nad lží a nenávistí. Přeji vám všechno dobré v roce 1997.

...

2.1.1997

Jeden z nejlepších stíhačů již věří, že jeho vlast nezapomíná

Praha-mfd/gag - Teprve po šestapadesáti letech se generálmajorovi ve výslužbě Františku Peřinovi dostalo uznání i v zemi, za jejíž svobodu jako letec bojoval ve druhé světové válce. "Teď už si myslím, že dovede být vděčná i lidem, kteří v ní dlouhá léta nežili," říká bývalý pilot, jenž má doma nejvyšší francouzská vyznamenání. V roce 1940 neměli Francouzi příliš času na oslavu svých hrdinů, František Peřina však patřil k těm několika, o nichž noviny přinášely nadšené zprávy. Čech s těžko vyslovitelným jménem totiž v bitvě o Francii sestřelil ve vzdušných soubojích čtrnáct německých letadel, sedm z nich během pouhých tří dnů. Stal se tak třetím nejúspěšnějším stíhačem tehdejšího francouzského letectva a tamní vlády jeho zásluhy ocenily dvěma řády Čestné legie. Prvním hned v roce 1940, dalším opět před dvěma lety.

Peřina se po válce vrátil do své vlasti jen na krátkou dobu a po komunistickém převratu v únoru 1948 uprchl i s manželkou do Spojených států, kde se podílel na kosmickém programu Gemini. "Žil jsem v hráchském městě Las Vegas, v němž mají cenu jen známosti, a ne to, co člověk vykonal pro vlast," vzpomíná bývalý pilot. "Až do včerejška jsem si myslel, že podobné je to i zde," říká Peřina a dodává, že nyní rád mění svůj názor.

Ze Spojených států se Peřina zpět do republiky přestěhoval se ženou před třemi lety. "Nic mi ve Spojených státech nescházelo, žilo se mi za oceánem dokonce moc dobře, zemřít chci ale v zemi, za jejíž svobodu jsem šest let bojoval - nevím, jestli to dnešní mladá generace, která na armádu spíše nadává, pochopí," povzdychl si jeden z nejúspěšnějších českých pilotů druhé světové války.

...

Charta 77 dala disidentskému hnutí poprvé jasný dokument

Praha-mfd/mkl - Prohlášením Charty 77 získal odpor proti komunistickému režimu základní programový dokument, od kterého se mohly odrážet dosavadní nekoordinované protesty disidentského hnutí.

Práce na prohlášení začaly už na podzim roku 1976. Autoři využili toho, že československá vláda v tomto roce připojila podpis pod mezinárodní dohodu o dodržování lidských práv, která byla výsledkem takzvané Helsinské konference v roce 1975, a chtěli, aby režim lidská práva opravdu dodržoval.

Text byl výsledkem práce mnoha disidentů, z nichž nejvýznamnější byli Václav Havel, spisovatel Ludvík Vaculík, bývalý politik Pražského jara 1968 Zdeněk Mlynář, Petr Uhl a někdejší ministr zahraničních věcí Jiří Hájek. Prvními mluvčími se kromě Václava Havla stali ještě filozof Jan Patočka a Jiří Hájek.

Prohlášení Charty 77 vydali signatáři 1. ledna 1977, na veřejnost se však dostalo až po 6. lednu, kdy jej autoři rozeslali poštou státním institucím a dali jej k dispozici západním tiskovým agenturám a rozhlasovým stanicím.

Do ledna 1990 podepsalo prohlášení Charty 77 na dva tisíce lidí a jen dvacet pět z nich

své podpisy veřejně odvolalo. Charta 77 jako neformální seskupení signatářů ukončil a činnost v roce 1992, téměř po šestnácti letech své existence.

...

Před dvaceti lety byli zatýkáni první signatáři Charty

Praha-mfd/michal háckl - Před dvaceti lety prožívala skupina signatářů prvního prohlášení Charty 77 vánoční svátky a začátek nového roku s napětím a úzkostí. Text dokumentu, kterým se disidenti domáhali dodržování lidských práv v socialistickém Československu, už mezi nimi v tu dobu koloval a oni k němu připojovali své podpisy.

"Trávili jsme společně Silvestra, ale navzájem jsme si neřekli, že jsme signatáři. Dohodli jsme se totiž, že si to řekneme až po zveřejnění. Předpokládali jsme, že v bytech jsou odposlechy," vzpomíná Dana Němcová, která se podílela na přípravě textu.

Sama Němcová přinesla dokument k podpisu Radimu Paloušovi, jednomu ze tří prvních mluvčích charty, kteří pak vždy prezentovali oficiální stanoviska signatářů. "Když jsem k němu s textem přišla, myslím si, že mu přichází popřát hezké svátky. Já jsem ho však upozornila, že nesu spíš dost výbušnou věc," řekla Němcová. Palouš podepsal, přestože věděl, že zcela jistě přijde o místo na Karlově univerzitě. Vyhodil ho hned v lednu. "Měl jsem chřipku, tak mi přinesli výpověď až do bytu. Všem ostatním chartistům dávali výpovědi nějak oklikou, ale mně tam rovnou napsali, že musím odejít, protože jsem podepsal antisocialistické prohlášení," uvedl Palouš. Zaměstnání pak sehnal pouze jako topič v kotelně.

Brzy po zveřejnění dokumentu začala Státní bezpečnost jeho autory zatýkat a vyslýchat. Herce Pavla Landovského a Václava Havla zadržela 6. ledna po automobilové honičce zrovna ve chvíli, kdy se snažili odeslat obálky s prohlášením všem signatářům. "Vašek cpa! do schránky dopisy s chartou a podařilo se mu čtyřicet dopisů odeslat," vzpomíná Landovský, kterého zatkl přímo v jeho automobilu. "Souplí ke mně kluka, zabouchl dveře, kluk vytáhl pistoli, odjít ji říká: Jděte v koloně," dodává Landovský. Dana Němcová šla k výslechu do ruzyňské věznice 14. ledna a potom následovala dlouhá řada dalších zatčení.

Komunistická propaganda rozpoutala proti prohlášení charty i proti jejím signatářům zuřivou kampaň. "Pár uražených ješitných ztroskotanců a samozvanců, ale ve skutečnosti agentů imperialismu typu Mlynáře, Kriegla, Havla, Hájka, Patočky, Vaculíka bez špetky cti a svědomí spřádá plány, které nemají a nemohou mít jiné poslání než přípravu nové kontrarevoluce," napsalo například v článku Ztroskotanci a samozvanci Rudé právo 12. ledna. Dokument odsuzovali dělníci z továren i úředníci v podnicích, aniž znali jeho text, který neotiskly žádné noviny. Jeden z autorů komunistické propagandy Václav Doležal to v Rudém právu 15. ledna 1977 zdůvodnil: "Řekneme to nahlas a jasně všem přátelům a nepřítelům: náš tisk není orgán reakce, tím spíše neposkytne tribunu juntě kontrarevolučních samozvanců."

...

3.1.1997

Univerzální poselství Charty 77

Praha-ln/václav bělohorský - Ing. Jaromír Volný, dnes přednosta Okresního úřadu v Příbrami, mi nedávno vyprávěl svůj příběh z raných let osmdesátých. Nejdříve požadoval, aby mu úřad podle platného zákona sdělil, v čem specificky jeho cesta do zahraničí ohrožuje zájmy státu. Když nedostal uspokojivou odpověď, obrátil se

na soud a dozvěděl se, že sice zákon nařizuje takovou specifikaci občanovi sdělit, ale platí také zákon o státním tajemství, a je proto na úředníkově, aby rozhodl, kterému z obou zákonů dá přednost. Upozornil tedy dopisem generálního prokurátora na rozpor v zákonech, z něhož vyplývá pro prokurátora povinnost vystoupit před parlament a vyžadovat zákonodárné řešení rozporu. Příběh má obvyklý konec: vyžadovat zákonné jednání přivedlo pana inženýra do vězení.

Charta 77 přivedla mnoho lidí do vězení nebo na periferii společnosti jen proto, že sváděli podobný zápas o platnost stávajících zákonů. To přidavné jméno „stávající“ je dnes kamenem úrazu. Nebyla Charta 77 vlastně k socialismu loajální hnutí, když chtěla socialistickou zákonnost? Myslím, že na tom příliš nezáleží, její poselství je univerzálně platné.

Charta je založena na imperativu „Berme vážně svá práva a zákony, které nám je zaručují“. Brát vážně práva a zákony znamená chovat se jako ing. Volný z našeho příběhu. Důležité je toto: v USA nebo Francii nás dejme tomu takové chování nepřivede do vězení, ale do konfliktu se společností, s jejími zaběhlými praktikami, se dostat můžeme. Jak víme z americké literatury faktu, tento konflikt je někdy výjimečně krutý a někdy se za odvahu vstoupit do něj platí životem. Trvání na principu zákonnosti je často i v demokratické společnosti vzpourou proti reálné moci. Slavný film „Pohřešovaný“ s J. Lemmonem vypráví příběh otce, který jede hledat do poprvé zatčeného Chile svého zmizelého syna, s absolutní důvěrou a podle zákona se tam obrátí na konzulát USA, jenže se ukáže, že jeho syn zahynul proto, že toho příliš věděl o roli USA v chilském převratu. Otec vyžaduje podle zákona přšetření celé věci, ale dostane se mu podobné odpovědi jako panu inženýrovi z našeho příběhu: věc je „kryta státním tajemstvím“. Dodejme jen, že ten film byl natočen podle skutečného příběhu.

Ekologové vědí, jak těžké je vynutit si na mocných koncernech respektování zákonů třeba o odpadech. V Itálii nedávno ekologové odhalili rozsáhlá tajná skladiště, kam různé firmy svážely protizákonně svůj škodlivý odpad. Velké monopoly a stát sám jsou často největšími nepřáteli zákona, ale jejich nezákonnost je tolerována „v obecném nebo státním zájmu“. Je například stavba Temelína (především její rychle rostoucí náklady) z hlediska zákonnosti v pořádku?

Václav Havel ve své novoroční zdravici hovořil o „odvrácené tváři naší privatizace“. Každý systém lidského soužití založený na zákonnosti, má takovou odvrácenou tvář. Moc, ať už ekonomická nebo politická, se vždy a všude snaží vytvářet koalice, které se pokoušejí platnost zákonů *de facto* anulovat. Lidé nemají zájem (nebo se jednoduše bojí) svádět stávkovými koalicemi boj, spíše s nimi uzavírají tichý pakt o účasti na výhodách. Komunismus byl učebnicovým příkladem problému „odvrácené tváře systému“. Platilo „co je psáno, není dáno, dáno je, co říkají páni“. Zákony byly jen vyhlášeny, ale neplatily. Něco podobného v různé míře ale platí i v demokratických společnostech. Zákon například dával černým Američanům všechna občanská práva, ale mocenské koalice bílých občanů jim je úspěšně upíraly. Boj s touto odvrácenou tváří americké demokracie trval desetiletí, vyžádal si mnoho obětí, jejichž symbolem je Martin Luther King. Víme dnes z odtajněných materiálů, že FBI a CIA sledovaly a různě omezovaly práva protagonistů tohoto boje.

Vidíme tedy, že princip zákonnosti nemůže být nikdy prosazen jednou provždy. Je živým principem občanského života, metodou boje, již dnes používají bojovníci za lidská práva všude na světě. Ti, kdo na Západě bojují třeba za práva pacientů nebo

hájí zájmy jednotlivců proti velkým firmám, používají stejné prostředky jako chartisté.

V tomto smyslu je poselství Charty 77 univerzální. Myslím, že novoroční apel Václava Havla nám připomenul, že je nejvyšší čas se na princip zákonnosti jako univerzální poselství Charty 77 rozpomenout. „Odvrácená tvář“ naší ekonomické reformy se sama k světlu nepřivrátila."

...

Zakázání zpěváků na CD

ln/čtk-"Zakázané zpěváky druhé kultury" Martu Kubišovou, Jaroslava Hutku, Vlastimila Třešňáka, Svatopluka Karáska, Charlie Soukupa a Vladimíra Veita - představuje ve známých i v dosud nezveřejněných nahrávkách stejnojmenný CD vydaný nyní k dvacátému výročí Charty 77. „Některé nahrávky Kubišové nebyly doposud nikdy vydány a od rockového, popového i soulového repertoáru této zpěvačky jsou hodně vzdálené," uvedl Jiří Paltas, jenž vedl švédské exilové vydavatelství Šafrán 78, kde deska před devatenácti lety vyšla. Hudební publicista Jiří Černý v textu k CD vydanému společností Koncept a Bonton Music upozorňuje, že album je „více než připomínkou totalitní doby".

6.1.1996

Novomanželé hovoří z Lán

(Vysíláno v neděli 6.1.97 ve 14.15 na stanici Český rozhlas 1 - Radiožurnál. S prezidentem republiky Václavem Havlem a jeho chotí Dagmar Havlovou hovoří Eva Hůlková)

EH: Vážení posluchači, tyto „Hovory v Lánech“ jsou z několika důvodů výjimečné. Za prvé proto, že po dlouhé době zase uslyšíme hlas pana prezidenta Václava Havla, a za druhé proto, že tyto hovory natáčíme asi tak hodinu poté, co pan prezident vstoupil ve svazek manželský s paní Dášou Veškrnouovou, nyní tedy Havlovou. Vítám vás oba v „Hovorech v Lánech“. Dobrý den!

VH+DH: Dobrý den!

EH: Ještě bych se v první otázce, pane prezidente, vrátila do nedávné minulosti. Mohl byste stručně, věcně a pravdivě shrnout a uzavřít tu vaši plícestory?

VH: Ano, já jsem, vzpomínáte-li si, v posledních „Hovorech“, kde jsem ještě mluvil, se zmínil o jakémsi podezřelém puntíku, který byl objeven na mých plících. Tento puntík byl tedy odstraněn; s ním musel jít bohužel pryč kousek plíc. Nicméně ta operace byla provedena skvěle, na tom se všichni shodují. Horší to bylo s tím, co následovalo po operaci. Zdá se, že můj život v těch několika dnech opravdu visel doslova na vlásku. Zda tomu tak byl muselo či nemuselo, to je věc, kterou by si měli asi rozebrat lékaři mezi sebou. Mě ji posuzovat nepřísluší. Ať tak či onak, já bych rád využil této chvíle k tomu, abych veřejně poděkoval všem těm, kteří mě pomohli k tomu, že mám šanci být zase relativně zdravým člověkem, a můj zvláštní dík patří tady Dášce a paní doktorce Zdeně Lipárové. Já opravdu nevím, co by se mnou bylo, nebyť jejich velkého nasazení.

EH: Pane prezidente, jedna z nejfrekventovanějších otázek v souvislosti s vaší nemocí, až jsem se tomu sama divila, je záležitost vašeho kouření. Chcete to nějak komentovat teď, když je po všem?

VH: Mohu to komentovat, když se na to ptáte. Já jsem nejsem se stal nekuřákem, já jsem dokonce se musel stát i abstinencem. Doufám, že to není navždy. Ale rád bych k tomu hned dodal jednu důležitou věc: mě byli vždycky protivní militantní bojovníci proti kouření a alkoholu - myslím takové ty ideologické bojovníky s fanatickým svitem v oku, pro něž je jejich boj stejnou drogou jako pro kuřáka cigareta či pro pijáka jeho láhev. Já bych vás rád ujistil, že nicím takovým jsem se nestal. Beru to jako prostě svou soukromou věc. Osud mi dal najevo, že by možná bylo dobré, kdybych s tímto svým zlovykem skoncoval, tak jsem to udělal. Skoncoval jsem s tím, a to je celé. Puntík.

EH: Promiňte jednu vyloženě osobní otázku. Je to těžké?

VH: Já bych se v tom nerad veřejně rozebíral. Ale přeci jen bych k tomu dodal něco jiného: já jsem v mnoha novinách četl, že celou tuhle věc

Pokračování na str. 8

Prosinec v Praze pohledem Zdeňka Otruby

Deklarace

Česko-německá deklarace neboli *Deutsch-Tschechische Erklärung* je konečně na světě. Tedy ne oficiálně, na podpis si ještě počkáme. Ale známe alespoň její text, který byl před českou i německou veřejností po dva roky utajován s pečlivostí hodnou plánů na vypuknutí třetí světové války. I ten text se na veřejnost dostal jaksi ilegálně, nikdo neví jak. Ale skutečnost, že se objevil v německém tisku den poté, co s ním byli seznámeni vedoucí sudetoněmeckého Landsmanschaftu, asi mluví dost jasně.

Takže, co v ní vlastně je? A co v ní není?

Předně, deklarace je krátká. V novinách zabrala sotva třetinu jedné stránky. Má úvod a osm bodů, z nichž ten úvodní paragraf v podstatě potvrzuje Dienstbier-Genschnerovu

československo-německou smlouvu o dobrém sousedství z roku 1992. Mohli bychom polemizovat s některými formulacemi, například s větou o "dlouhých dějinách plodného a pokojného soužití Čechů a Němců", ale k čemu by to bylo dobré. Dějiny se všelijak přepisují skoro stále a drobet toho lakování na růžovo asi bylo nezbytné.

Bod 1 přeskochme, jsou to jen zdvořilostní fráze. Bod 2 je ten, kde se začíná lámat chleba. Je to bod, kde si Němci jaksi měli nasypat popel na hlavu. Přiznávají odpovědnost za Mnichov, vyhánění Čechů z pohraničí a za obsazení Československa. To ovšem jsou jaksi dané historické skutečnosti. Těžko nepřiznat odpovědnost Německa za Mnichovskou dohodu, jsou pod ní podpisy německé, nikoli české. Podobně i okupaci Československa. Je to ovšem jistý pokrok proti minulému německému postoji, kdy se tyto akty vydávaly za zločiny nacionálně socialistické, s nimiž současné Německo nemá nic společného. Německá strana rovněž lituje válečných křivd a uznává, že tyto zločiny "přispěly k vytvoření půdy pro poválečný útek, vyhánění a nucené vysídlení." Dobré. Snad pár slov k tomu "vyhánění a nucenému vysídlení". Neoficiálně je známo, že o tyto dva termíny byly největší tahanice. Německá strana trvala na termínu *Vertreibung* (tedy vyhánění), česká strana na termínu "odsun". V konečném kompromisu Češi ustoupili zřejmě víc. Německý text si *Vertreibung* ponechal jako jediný termín, my jsme přijali nucené vysídlení a vyhánění. Nevím, jak si Němci vysvětlí rozdíl mezi vyháněním a vyháněním, slovesné vidy německá gramatika nezná. Pokud jde o Čechy, je to spíš komický pokus o zastírání skutečnosti, že je to jeden čert. Důležitější je, že v bodu 2 chybí jediná zmínka o nacistické genocidě českých Židů. Byl to zločin natolik historicky unikátní, že v žádném pokusu o česko-německé usmíření by neměl být zcela zapomenut. Nemluvě o tom, že lítost nad křivdou je jedna věc, nějaký pokus o kompenzaci křivdy je zas něco jiného. Ale o tom později.

V bodu 3 je zas řada na nás, abychom se trochu bili v prsa. Česká strana lituje vyhánění a nuceného vysídlení, vyvlastňování a odnímání občanství a zejména lituje excesů, k nimž během toho došlo a faktu, že tyto excesy nebyly následně potrestány. U toho se na chvíli zastavme. Litovat "excesů", to jest brutalit, vraždění a znásilňování protektorátních Němců, ke kterým docházelo zejména během tak zvaného divokého odsunu je zřejmě nutné, spravedlivé a morální. Byly to zločiny, které se předcházejícímu nacistickému běsnění vyrovnaly byť ne počtem obětí, tedy rozhodně svými metodami. Je to škaredá skvrna na našem kolektivním svědomí. Proti tak zvané Benešově amnestii, která tyto zločiny prohlásila za beztrestné, se už v té době ozývaly protesty z české strany. S lítostí nad odsunem jako takovým už si nejsem tak jist. Je jisté, že nucené vysídlení Němců z českého historického území zcela změnilo geopolitickou situaci českého státu a to jednoznačně k našemu prospěchu. Princip kolektivní viny tu patrně neplatí. Němci nebyli vysídlení jako národnost. Ti, kteří prokazatelně nebyli nacisti, odsunuti nebyli. Není vinou Čechů, že jich byla jen menšina. Už vůbec bych se neomlouval za "odnímání občanství." Sudetským Němcům nebylo československé občanství nikým odejmuto. Sami se ho po zabrání Sudet zřekli a přihlásili se k občanství říšskému. Ale budiž. Trocha pokrytectví



oprávněný distributor českých a slovenských filmů na videokazetách uvádí populární veselohry ČT.

Série situačních komedií o bandě malých pražských podvodníků na čele se šéfem Pepanem, který vymýšlí operace s výhledem na zbohatnutí.

Skutečnost je však trpká...

ŠÉFE, TO JE VĚC!

ŠÉFE, VRAŤ SE!

ŠÉFE, JDEME NA TO!

NA DVOŘE JE KŮŇ, ŠÉFE!

V TOMHLE ZÁMKU STRAŠÍ, ŠÉFE!

Cena jednotlivých kazet CDN \$ 30 -/US \$ 27- + pošt. \$ 4 -

Podporujte legální obchod!

Na základě autorských smluv mnoho nových filmů, TV seriálů a zábavných pořadů dovezla a Vám nabízí výhradně firma:

VIDEO EL CANADA

583 William Street, London, Ont. N6B 3E8

Tel.: (519) 434-9939; Fax: (519) 434-8182

VILÍMEK EXPORT/IMPORT

Kontejnerová přeprava automobilů a zboží Toronto-Mělník, a stěhování do ČR a SR za nejvýhodnější ceny.

Doprava 1 automobilu 1780 dolarů

Toronto: Aleš Čejka (905) 821-3403

Montreal: Martin Vilímek (514) 865-4442

Real Estate



Petr Poláček, FRI, CREA

Associate Broker, Appraiser
Sutton Group
Tower Realty INC.

25 let služby krajanům

KOUPĚ - PRODEJ

ODHAD NEMOVITOSTÍ

Bus.: (416) 783-5000



Fax: (416) 783-6082
Res.: (416) 733-9442



Oldřich Čabla

REAL ESTATE
SALES REPRESENTATIVE
KOUPĚ * PRODEJ * PRONÁJEM *
ODHADY NEMOVITOSTÍ
NEJVÝHODNĚJŠÍ FINANCOVÁNÍ

SOLIDNÍ SERVIS VÁM UŠETŘÍ ČAS
RES.: (416) 538-7909, BUS.: (416) 763-5161



Novomanželé hovoří z Lán

Pokračování ze str. 7

Jsem si způsobil právě svým kouřením, a že mě plíce, včetně nádoru atd., jsou nadřanc, protože jsem pětadvacet let kuřákem. Já nepopírám, že nepochybně to kouření dalo mým plícím zabrat a že se o to hodně zasloužilo. Ale podle mého osobního, naprosto neodborného mínění, daleko víc než celé kouření mým plícím dalo zabrat pět nebo šest přechozených zápalů plíc ve vězení. To byly opravdu těžké doby. Ten poslední zápal plíc byl dokonce tak vážný, že mě kvůli tomu z vězení pustili z obavy, abych jim tam neumřel.

EH: Ano, já myslím, že čtenáři vašich knih se na to dobře vzpomenu. Pane prezidente, vaše svatba, která se odehrála v sobotu v poledne na Žižkově ve vší tichosti bez účasti veřejnosti a sdělovacích prostředků vlastně byla na téže radnici jako před lety s vaší první ženou, paní Olgou. To je osud, vidíte, zajímavý?

VH: Ano, já jsem rád, že tomu tak bylo. Mělo to dokonce další podobné parametry jako náš tehdejší sňatek, to znamená, že to bylo v tichosti jenom za přítomnosti dvou svědků. Je to pro mně takové určité znamení kontinuity. Olga mne provázela životem téměř pětadvacet let. Já bych rád řekl, že je a navždycky zůstane naprosto nenahraditelnou a zásadní součástí mé duše. Dášu jsem si nevzal proto, aby nahradila Olgu, ale prostě proto, že jsme zjistili, že se máme rádi a že chceme spolu žít. Olga mi před smrtí doporučovala, abych se znovu oženil. Já to tehdy naprosto kategoricky vylučoval a byl jsem rozhodnut dožít své dny sám. Ona byla ale přesvědčena, že sám žít neumím a nemám. Samozřejmě měla pravdu ona. A potvrdil to konečně i život sám, když mi dopřál poznat Dášu. Náš sňatek chápu jako takový začátek jakési nové a úplně jiné etapy svého života. Věřím, nebo doufám, že budeme šťastni. Věřím dokonce ještě v něco dalšího: že tato nová etapa mi pomůže být v určitém ohledu lepší než jsem byl dosud.

EH: Paní Dášo, vy jste teď první dáma. Jaký je to pocit?

DH: Já si v první řadě uvědomuji, že život mi přisoudil úplně jinou roli, než jaké jsem byla dosud zvyklá hrát, a to roli velmi náročnou. Mimo jiné i proto, že se nedá předem nazkoušet. Pokusím se ji plnit jak nejlip umím, a mým hlavním cílem bude být samozřejmě oporou svému muži a být prospěšná a užitečná i všem lidem, kteří budou jakoukoli pomoc potřebovat.

Naději, že obstojím, mi dává především láska a rozhodnutí stát při svém muži v dobrém i ve zlém.

EH: Vy se budete muset vyrovnat s tím, že jste vlastně druhou ženou v životě Václava Havla. To myslím nebude jednoduché, skoro bych řekla těžké. Cítíte to také tak?

DH: Já jsem paní Olgu vždycky ctěla, a velmi jsem si jí vážila. Musím říci, že si jí budu vážit a ctít ji i nadále. Vím dobře, co pro nás všechny udělala a co znamenala pro Václava. Taký si uvědomuji, že to postavení, právě s ohledem na tu vzpomínku, kterou na ni všichni máme a kterou v nás zanechala, tak to pro mě opravdu těžké bude. Rozhodně ji nechci nijak napodobovat; záleží pochopitelně na lidech, jak mě přijmou. Já se budu snažit vložit do svého postavení především samu sebe a pomáhat tam, kde je to potřeba.

EH: Máte nějakou představu o tom, jak skloubíte svoji dosavadní roli s postavením první dámy. Já bych řekla, že to bude další těžkost na té vaší cestě.

DH: Samozřejmě jsem o tom dlouze uvažovala. Zatím si neumím představit, že by mé původní povolání šlo kombinovat s mojí novou rolí. Proto jsem odřekla všechny nabídky, které jsem měla a v divadle jsem si vzala neplacenou dovolenou. Třeba se časem ukáže, že občas něco zahrát můžu, ale zatím se to nedá odhadnout. Hodně bude záležet i na tom, co bude, až za rok skončí mému muži jeho funkční období.

EH: Pane prezidento, já vám teď dám otázku, kterou nedávám osobně příliš ráda, ale přece jen jsem novinář a myslím si, že mnoho lidí to zajímá. Nebojte se, že tento váš životní krok vyvolá u jisté části naší veřejnosti, řekněme, nelibost nebo rozpaky?

VH: Já nevím. Jakýsi pocit mám, že většina lidí toto mé rozhodnutí pochopí a přijme. Ale i kdyby tomu tak nebylo, nedá se nic dělat. Kdo mne trochu zná, ten ví, že v zásadních věcech jsem vlastně po celý život vždycky dělal jen to, co jsem vnitřně považoval za správné a neohlížel se při tom na míru libosti či nelibosti, kterou tím u někoho vyvolám. Platí to i o těchto věcech.

EH: Pane prezidento, paní Dášo, já vám přeji maximální míru libosti a žádnou míru nelibosti. Ať se vám v životě daří. Myslím, že mohu totéž říci i za posluchače Českého rozhlasu 1 - Radiožurnál. Děkuji za vaši účast v těchto unikátních „Hovorech v Lánech“.

Na slyšenou.

VH+ DH: Děkujeme. Na shledanou.

zákonitě patří do diplomacie. Konečně, nepraví se snad v bodě 4, že křivdy náležejí minulosti a že obě strany jimi "nebudou zatěžovat své vztahy politickými a právními otázkami pocházejícími z minulosti"? Ty právní otázky z minulosti jsou ostatně zajímavé. Kdyby deklarace blíže nevysvětluje, co se tím myslí, těžko to může znamenat něco jiného než právní nároky nuceně vysídlených Němců. O těchto nárocích (tedy náhradě majetku a navrácení občanství) ostatně deklarace v podstatě mlčí.

Bod 5 je opakování úvodu, v bodě 6 je důležitý až konec, kde se praví, že "obě strany jsou připraveny brát při posuzování žádosti o pobyt... zvláštní zřetel na humanitární a jiné důvody, zejména na příbuzenské vztahy...". Přes opatrnou formulaci se obecně soudí, že se to bude týkat sudetských Němců, kteří se eventuálně budou chtít vrátit. Brzy se dozvíme, o jaký počet lidí půjde, patrně ne o mnoho. Zejména, když se česká vláda nezavázala k navrácení občanství. Ale i kdyby, těžko by to zakládalo nárok na navrácení majetku, protože vyvlastnění sudetoněmeckého majetku se konalo před 25. únorem 1948, což je restituční hranice. Ta zatím prolomena nebyla.

Bod 7 zřizuje Česko-německý fond budoucnosti, do kterého Němci dají 140 milionů DM, Češi 20-25 milionů DM. Je to vlastně jediný konkrétní bod Deklarace. Fond bude financovat řadu věcí, mimo jiné německé hřbitovy a také "projekty... ku prospěchu obětem nacionálně-socialistického násilí." Tady se zřejmě zakuklenou formou mluví o kompenzaci koncentračníků a možná lidí totálně nasazených na otrocké práce v Německu. Škoda, že Deklarace to neřekla jasnou řečí, ale konečně, hlavně že ti lidé něco dostanou. Jestli se toho dožijí.

Tak tolik Deklarace. (Bod 8 vynechávám, jsou to už jen fráze.)

Deklarace byla českým tiskem přijata překvapivě příznivě. Jiří Hanák se ve Svobodném slově domnívá, že "deklarace by základem nových vztahů být měla a mohla." Také všechny koaliční strany se předháněly v chvále, jen sociální demokrati nezaujali stanovisko. Odsoudili ji ovšem sládkovci a KSČM. Komunisti v sobě nedávno objevili patriotismus, ale to dělal už báfuška Stalin, když mu teklo do bot.

Osobně se domnívám, že dvouletá tahanice o deklaraci byl klasický případ mnoho povyku pro nic. Až snad na těch stočtyřicet milionů, těžko najít něco zvlášť pozitivního (i negativního). Svědčí o tom i skutečnost, že dnes (dva dny po objevení textu) se deklarace vytratila z obecného zájmu. Základ nových vztahů? V čem, prosím pěkně? Že s ní nesouhlasí landsmančáci? Ti nebudou souhlasit s ničím, dokud nedostanou zpátky Schichtovy závody a jablonecké sklo.

Takže promiňte. Je to deklarace nikomu nepotřebná.

17.12.96

ODS s přívětivou tvář

Před třemi týdny skončil kongres naší nejsilnější vládní strany, té Občanské demokratické. Na hlavu předsedy Klause se tam sneslo hodně kritiky, dokonce i od jeho nejbližších, ministra Rumla například. Kongres skončil příslibem, že napříště nám ODS bude ukazovat jinou, přívětivější tvář.

Nějak to zatím nevychází. Vemte si boj o Pitharta, například. Během senátních voleb se vytvořila jakási paralelní senátní koalice, odlišná od té vládní. Když lidovci ohlásili, že chtějí Pitharta za předsedu senátu, bylo jasné, že ho tam dostanou. Lidovci dohromady s opozicí mají totiž v senátě většinu, což je ta nová a trochu podivná koalice. Řeklo by se, že i v ODS umí počítat do jednačtyřiceti, ale ne. Proč pan Klaus nemá tak rád zrovna pana Pitharta, mi není docela jasné. Prohlášení, že "Pithart je politik spíše opoziční, nebylo zrovna obrátne, nemluví o tom, že to ani není pravda. Pithart sice jako bývalý předseda české vlády nestačil na Mečiara, ale nelze mu upřít vzdělání, zkušenosti a formát filozofujícího politika, tak trochu v havlovském stylu. Navíc, lidovci si patrně čestný post předsedy senátu zasloužili. ODS má předsedu vlády, soc-dem předsedu sněmovny, třetí největší strana by tedy asi měla mít nárok na třetí nejčestnější funkci. A konečně, co může Pithart v senátu zkazit? Stejně nemá žádné pravomoci. Hnat ten předem ztracený zápas na ostří nože prospělo jen Zemanovi, který tomu pobaveně přihlížel. Mimochodem, pokud vás zajímá, jak hlasování probíhalo, tak v prvním kole zřejmě pro Pitharta hlasovali všichni lidovci, všichni sociální demokrati a jediný senátor za DEU Heřman. Ten se ostatně na svou stranu rozložil a je na odchodu k lidovcům. Ve druhém kole se připojili i oba komunisté, což dalo dohromady tu magickou číslici 41.

Do toho vybuchla ta bomba s falešným doktorátem místopředsedy vlády a ministra spravedlnosti (a předsedy ODA) Jana Kalvody. Honba na falešné doktory práv začala ovšem už tři týdny předtím se soc dem poslankyní Noveskou, pokračovala s další falešnou JUDr Roschovou a Ondřejem Zeminou (oba ODS) a Pavlou Jurkovou (ODA). Ironicky, ze všech parlamentních stran má čestný štít jen Republikánská strana, jejichž PhDr Sládek je zřejmě pravý. Svobodné slovo dokonce otisklo seznam všech doktorů práv ve sněmovně (zbývá jich už jen dvanáct) a sněmovna se na Sládkův návrh usnesla prověřit všechny poslanecké akademické tituly. Záležitost by to byla spíš komická, nebyť právě Kalvody. Ten se dostavil do sněmovny a spáchal tam značné dramatické politické harakiri, když odstoupil na všechny vládní funkce a vzdal se poslaneckého mandátu. Reakce byly různé. Sněmovna přerušila jednání a ukončila schůzi. Prezident Havel z nemocniční postele požádal Kalvodu, aby si to ještě rozmyslel. Což je ovšem nemožné, protože Klaus mezitím rezignaci promptně přijal. ODA si Kalvodu prozatím nechala jako předsedu, i když je to jasná *dead duck* position. Co bude dál, se zatím neví. Bude novým předsedou ODA Dlouhý, jeho největší rival ve straně? Bude novým ministrem spravedlnosti Kudláček, bude ODA to ministerstvo vůbec chtít? Přežije ODA ten malér a na jak dlouho? Už nějakou dobu se tu povídá, že jejich sloučení s ODS je jen otázka času. Když pomíneme některé hysterické reakce (jednu chvíli se spekulovalo o demisi vlády), nejzajímavější jsou spekulace, jak to vlastně na Kalvodu prasklo. I když to Kalvoda popírá, zdá se, že už byl nějakou dobu pod tlakem. Kalvoda si nadělal během času řadu nepřátel. Bezpečnostní a informační služba (BIS) ho asi příliš nemilovala, obvinil ji, že ho nezákonně odposlouchávala. Biska si jistě mohla pravost Kalvodova doktorátu snadno ověřit. Těsně před svým malérem Kalvoda pohrozil Klausovi, že jeho strana bude hlasovat proti rozpočtu, pokud nepřistoupí na některé změny. Klaus ustoupil. Jedna spekulace dokonce říká, že celá ta aféra s falešnými doktoráty byla jen graduace nátlaku na Kalvodu. Proč? Kdovi.

O politickou legraci se ostatně stará i opozice stejnou měrou. Při už zmíněném hlasování o rozpočtu dva soc dem poslanci, Wagner a Teplík, hlasovali s koalicí, proti direktivě své strany. Rozpočet prošel nejtesněnější většinou právě díky jim. Zemanova reakce byla okamžitá: na nejbližším zasedání vedení strany byli oba vyloučeni ze strany, o týden později i ze sociálně demokratického poslaneckého klubu. Oba dnes sedí ve sněmovně jako nezávislí. Teplík je nezajímavý, ale k Wagnerovi pár slov. Byl to místopředseda strany a počítal se všeobecně k protizemanovské opozici v partaji. Tahle frakční opozice je zdrojem mnoha spekulací, i když si myslím, že se její význam trochu přeceňuje. Předně, není to nějaké pravicové křídlo ve straně, i když jejich údajný vůdce a další místopředseda Machovec asi je umírněnější než Zeman. Wagner ale přišel do strany s bývalým klubem Obroda, což byla podivná sbírka bývalých komunistů. Před časem na sebe upozornil tím, že uštědřil veřejně facku dalšímu místopředsedovi strany Grulichovi. Možná jsem zaujatý, ale nevážím si příliš politiků, kteří považují facku za argument. Kdyby Wagnera Zeman vyhnal ze strany už tehdy, byl by si patrně ušetřil další nepříjemnosti. Wagner teď ohlásil, že si založí svou vlastní sociálně demokratickou

stranu, k čemuž nezbývá než mu popřít staré socdemácké Zdař Bůh. Zajímavější už je skutečnost, že odchodem těch dvou se mění dosavadní rovnováha hlasů v parlamentě, která byla dosud 101:99 ve prospěch opozice. Alespoň teoreticky. Zatím se to nijak neprojevovalo, naopak v hlasování o dvou důležitých zákonech prošly do druhého čtení opoziční návrhy zákona zemědělského a důchodového. Samozřejmě to moc neznamená (ke konečnému schválení obou zákonů je dlouhá cesta), ale zajímavé je, že ty předlohy prošly těsně díky renegátským hlasům lidovců. Premiéra Klause to rozčílilo do té míry, že pohrozil odchodem ODS z vlády. "Současnou politickou situaci v naší zemi považujeme za velmi vážnou a v jistém smyslu bezprecedentní," řekl doslova na tiskové konferenci. Lux státnicky odvětil, že si nepředstavuje budoucnost této země v neustálé konfrontaci, nýbrž si představuje jiný styl koaliční spolupráce.

Reakce novinářů byla spíš pobavená, všeobecně se Klausova nabídka demise považuje za bláfák. Asi budou mít pravdu, ale stejně to není moc dobrá situace. V okamžiku, kdy začnou předním politikům povolovat nervy, může se stát cokoliv. A poslední, co Česká republika v tomto momentě potřebuje, jsou předčasné volby. Ostatně, případná demise vlády by nutně nové volby nemusela znamenat. O těch rozhoduje prezident a praxe říká, že by patrně napřed pověřil jiného politika, aby se pokusil sestavit novou vládu. Kdo by to byl? Josef Lux? Případná černo-rudá koalice (lidovci a ČSSD) po senátních volbách už nezní tak fantasticky jako předtím. Klaus by měl pamatovat na staré heslo "lehko z vlády, těžko do vlády." A ukázat nám konečně tu slibovanou přívětivou tvář. Času nemusí být nazbyt.

27.12.96

Sedm hubených let

"Tak nás čeká dalších sedm hubených let," pravil tuhle český občanek v jednom kresleném vtipu. Bylo těch právě uplynulých sedm let opravdu hubených?

Jak se to vezme. Politicky to byla zcela jistě nejbohatší léta v moderní české historii. Češi nějak rychle zapomněli, že když někdo zazvoní u jejich dveří ve čtyři ráno, zcela jistě už to nemůže být Státní bezpečnost. A že když jedou za hranice bez výjezdni doložky a podobných nesmyslů, už nemusí pašovat u veksáků zakoupenou padesátimarku v pastě na zuby. Že zkrátka žijí ve svobodném státě. Kulturně? Americké filmy, na které se stály před sedmi lety hodinové fronty, už povětšinou lidi nudí. Cenzura, zakázání autorů, samizdat a knihy prodávané pod pultem jsou historie. Samozřejmě přišly jiné problémy, ekonomické většinou. Luxusního zboží jsou plné krámy, ale spousta lidí na něj nemají peníze. Noví zbohatlíci a hluchí cizinci sedí v restauracích, kde večere představuje týdenní důchod českého pensisty. Kapitalismus, zkrátka, občas v dosti zhrublé podobě.

Sedm let není zajisté dost, aby se společnost stačila přetvořit. Ale je to dost, abychom si stáli udělat nějakou představu, kam a jak půjde česká společnost v těch sedmi příchtech.

Konec prvních sedmi let ekonomické a politické transformace, jak se zdá, zastihl českou společnost skutečně na jakémsi rozhraní. Jistoty minulého období se začínají nějak bortit. Ekonomické především. Česká ekonomie, až do letoška bez konkurence mezi postkomunistickými zeměmi, začala pokulhávat. Nejsem ekonom a tak mohu nabídnout pouze pár laických pozorování. Zahraniční investice ustaly, banky a investiční fondy krachují, devizové rezervy se zmenšují. Rozpočet bude zřejmě ztrátový. Tlak na mzdy roste, produktivita práce ne. Osobně mám už delší dobu pocit, že věci nejsou docela tak, jak se nám říká. Stát, jehož průmyslová výroba klesla o třetinu, si nemohl získat aktivní platební bilanci jinak než rozprodejem investičního majetku. To ovšem muselo jednou skončit a zdá se, že ta chvíle nastala teď. Škodovky, Rakovy a jiné lukrativní podniky už jsou v cizích rukou a zbyla jen Poldina huť, kterou nikdo nechce. Stejně podezřívavě se dívám na inflaci, která je úředně celá léta pod deset procent. I laický pohled na cenovky v krámech říká, že to nemůže být pravda. Sedm let desetiprocentní inflace by mělo znamenat, že ceny by neměly v průměru vzrůst ani na dvojnásobek. Bohužel neznám jediný výrobek, jehož cena by nevyrostla víc, často o hodně víc. Když jsem přišel do Prahy v roce 1990, stála jízdenka na pražské metro (subway) směšnou jednu korunu. Teď stojí deset. Kolikaprocentní je to zvýšení?

Ekonomie, na smůlu, jde ruku v ruce s politikou. Před sedmi lety zvítězil v České (tehdy ještě Československé) republice výrazný pravicový směr, reprezentovaný především dnešní Občanskou demokratickou stranou a mužem, který ji dodnes symbolizuje, premiérem Václavem Klausem. Klaus a jeho dva značně menší koaliční partneři před čtyřmi lety suverénně vyhráli volby. Pravicová vláda, podporovaná nejen stejnobarevným parlamentem, ale i nespornou většinou národa, se pustila do ekonomické a politické transformace, jejíž šíři patrně tehdy nebyla shopná sama odhadnout. Buďme spravedliví a řekněme, že to nebyl záviděníhodný úkol. Politická a hospodářská devastace čtyřiceti let komunismu byla horší, hlubší než poválečný stav republiky, jak nám ji zanechali nacisti. Převést společnost ze státní monopolistického systému do systému tržní ekonomické byl experiment, který do té doby nebyl nikde podniknut. Je asi pochopitelné, že vláda si svůj úkol všelijak ulehčovala. Ponechala státní monopoly nedotčené tam, kde se jí to zdálo nevyhnutelné, jinde privatizovala cestou nejmenšího odporu, od nohou místo od hlavy. Jak nutné negativní důsledky privatizace postupně zhoršovaly životní úroveň, vláda ztrácela odvahu k dalším reformám. Dost možná, že vládní koalice, opořená prvními úspěchy a chválou ze zahraničí, propadla sebeuspokojení a odložila prostě řešení nepřijemných problémů až po dalších vyhraných volbách. Tato kalkulace (pokud taková byla) prostě nevyšla. Parlamentní volby skončily (těsným) vítězstvím opozice a další utahování opasků se ukázalo politicky nemožné.

Jak z toho ven? Od červnových voleb koaliční vláda přešlapuje na místě. Pokračovat v reformách, to jest v těch, které jí opozice dovolí, bude nutně znamenat ztrátu další podpory veřejnosti, rozklizení koaliční dohody a eventuální možnou porážku v příštích volbách. Nedělat nic, plout prostě s proudem a doufat, že věci se nějak vyřeší, je ještě horší. Začínají se objevovat první příznaky, že vláda je v pokušení hodit ručníc do ringu nebo hrát vabank, vypsát nové volby, ať to dopadne jak chce.

Nic by asi nebylo horšího. Není žádná záruka, že by koalice na jaře dopadla lépe než v minulém červnu. Spíš naopak. Mimoto, vláda má před sebou mandát na víc než tři roky. Za tu dobu se dá udělat spousta věcí. Dokonce i spousta nepopulárních věcí. Voliči mají notoricky krátkou paměť. Pokud vláda sebere odvahu k radikálním krokům a pokud se ty kroky osvědčí, je tu dobrá šance, že může volby v roce 2000 přesvědčivě vyhrát. Znamenalo by to ovšem především urovnat rozhádané vztahy v koalici. To se nezdá být nemožné. Řada současných rozmršek je způsobena spíš zbytečnými osobními konflikty vedoucích politiků než zásadními rozpory. Pak musí vláda najít alespoň zásadní koncepci na řešení některých akutních problémů, které v minulém období zanedbala. Zdravotnictví především, tam se situace zhoršuje prakticky denně. Doprava, školství, výstavba bytů - jmenujme alespoň tyto tři.

To se ví, že se to nevyřeší za tři roky. Nikdo to, myslím, ani od vlády nečeká. Jde spíš o koncepci, plán, ukázat směr k nápravě. To by mělo stačit na příští vyhrané volby.

V každém případě nás všechny nečekají žádné lehké časy. Pokud se někomu minulých sedm let zdálo být léty hubenými, může ty příští docela dobře považovat za ještě o něco hubenější. Ale těm, kteří nejvíc křičí, že "tohle za komunistů nebylo", bych rád vzkázal, aby si vzpomněli na tu padesátimarkovku v zubní pastě.

Šťastný a veselý rok 1997, anyway.

Vánoce 1996

Travel

NITRA TRAVEL

WORLD WIDE TRAVEL SERVICE
Výhodné zimní letenky
s ČSA

Toronto/Montreal -
Praha
\$ 499.00

Zavolejte si
o podrobnosti!



CESTOVANIE
DO CELÉHO SVETA
504-3800

Fax: (416) 504-8186

Telex: 05 986 391

662 Queen St. W.,
Toronto, Ont. Canada
M6J 1E5

BLANKA MARTINČEK
MANAGER

NĚKOLIK DOTAZŮ K DOPISU PANA S. BERTONA

Milý pane Bertone,
se zájmem jsem si přečetl Váš dopis (Satellite
č. 23) z 8. října 1996 na téma, kdo se asi nejvíce
zasloužil o odsun či vyhnání (nečiním rozdíl)
sudetských Němců z ČSR v letech 1945-1947.
Dovolte laskavě následující otázky:

1. Kde nacházíte důkazy, že dr. Edvard Beneš
byl "nejdůležitějším činitelem v prosazování
plánu vytvořit z Československa čistě slovanský
stát a to pomocí vybití, vyhnání a vystěhování
Němců, Maďarů a německy mluvících Židů"?
Ohledně transferu maďarské menšiny, ten se
uskutečnil jen ve velmi omezeném rozsahu
jednáním s maďarskou vládou, neb odsun této
národnostní menšiny ČSR Postupimská
konference neschválila. V r. 1950 sídlilo dle
statistik na Slovensku asi 10% Maďarů, ale
jejich skutečný počet byl patrně ještě větší.
Maďarská menšina byla tehdy vystavena
silnému slovakizačnímu tlaku, ale to snad
tehdejšímu prezidentu republiky netřeba
obzvláště připisovat. O tématice Židů v době
odsunu, kteří se hlásili v době odsunu k německé
národnosti, je kriticky, detailně a bez příkras
pojednáno T. Staňkem v díle: "Odsun Němců z
Československa 1945-1947", Academia Praha,
1991, str. 339-341. Nikde se tam nedočteme, že
by se Beneš o odsun těchto německých
antifašistů zasazoval či jej schvaloval, na rozdíl
třeba od antisemitských projevů komunisty
Václava Kopeckého.

2. Tvrdím v mém dopisu, že Beneš nemohl v
"něčem napsat nepravdu", nepřesnost či že se
též nedopustil závažných politických omylů,
zejména v jednání s představiteli SSSR? Nikde
nepíší, že netřeba jeho tvrzení porovnávat s
jinými věrohodnými historickými prameny.

3. Nejsou četnými dějepisci zachyceny
Heydrichovy projevy o "Endlösung" jak Židů,
tak Čechů po jeho příchodu do Prahy 28. 9.
1941? Nevyhlásil tentýž Heydrich stanné právo
v Protektorátu, během jehož trvání bylo do
ledna 1942 popraveno na 500 Čechů? Nebylo
během heydrichiády vyhlášeno další stanné
právo a 1600 lidí popraveno? Nebyly vyhlazeny
Lidice a Ležáky (339 lidických a 54 ležáckých
obětí)? Neovlivnilo toto nacistické barbarství
"čistění českého národa a stanoviska domácích

a zahraničních odbojářů"? Záleželo za této
situace vůbec na tom, zda Hitlerovo nepřítelné
řvání o "konečném řešení" pro český národ
proniklo na veřejnost či nikoliv (což může být
drobná a nedůležitá nepřesnost v Kuralově
knize)?

4. Třeba klást důraz na to, zda ústní sdělení
britského vyslance Nicholse (v době těsně po
heydrichiádě) obdržel E. Beneš 25. 6. či až 7.
7. 1942, když obě dvě data jsou v Benešových
"Pamětech" uvedena v souvislosti s tímto
sdělením a před zmínkou o tomto? A proč Vám
připadá britský návrh "for the general transfer
to Germany of German minorities..." nějak
morálnější nežli Benešova formulace "transferu
proti nám se provinivšího minoritního
obyvatelstva"?

5. Bylo kdy schválení (či přesněji uznání)
odsunu Němců z Polska, ČSR a Maďarska
Postupimskou dohodou západními velmocemi
odvoláno, přes všechny Vámi (ajinými) uváděné
pozdější výhrady ze strany Američanů a Britů?

6. Existovala jediná politická strana v ČSR v
r. 1945, která by odsun odsuzovala? Našel se
jediný významný nekomunistický či
komunistický veřejný činitel, který by proti
odsunu sudetských Němců protestoval? (Mám
na mysli konec války v r. 1945, ne pozdější
politickou činnost v antikomunistické londýnské
emigraci.)

Plně souhlasím s vámi, že nezáleží na tom,
kdo má pravdu, ale zjistit, kde je pravda.
Sudetoněmecký historik J. W. Bruegel zakončil
svoji důkladnou dvojdílnou studii česko-
německého konfliktuho soužití "Tschechen und
Deutsche", ostatně k Benešovi často kritickou,
větou: „Hrobař sudetských Němců se jmenuje
Adolf Hitler". "Zaslouhy" o tuto tragédii připisují
i já v první řadě jemu, a ne Vašemu fiktivnímu
Františku Neznámému ze Zapadlé Lhotky.

Srdečně Váš

Aleš Zeman
Burlington, Ontario

K Česko-německé deklaraci

Česko-německá deklarace nezní jako dohoda
dvou rovnoprávných států. Publikovaný text
svědčí o tom, že se německé straně podařilo
docílit nevyrovnaného výsledku ve svůj
prospěch. Nelze pochybovat, že Německo záhy
bude mít svou interpretaci deklarace, kterou
bude prosazovat v praxi.

Česká strana se v Deklaraci vzdává závěrů
Postupimí. Spojenci, kteří až dosud loajálně
trvali na její platnosti včetně kapitoly XIII o
transferu, se mohou cítit být deklarací vyvedeni
z povinnosti sčítat neměnnost a stabilitu oblasti
se všemi důsledky, které z toho vyplývají.

Česká strana nevyužila skutečnosti, že transfer
obyvatel byl německou ideou a mělo jim být po
německé vítězné válce postíženo české
obyvatelstvo. Ostatně Němci dokonale
realizovali transfer na židovské menšině v
Protektorátu a zvrhli jej posléze její úplnou
likvidací.

Za těchto okolností lze jen obtížně pochopit,
proč v bodu 3 je veškeré vysídlení označeno za
krivdu. Česká dohoda za excese, které provázely
odsun, je zcela na místě. Nemělo by se však
zamlčovat, že cílevědomě německé likvidování
vůdčích českých osobností mělo za následek,
že se po válce v počátečním období nedalo čelit
divokému odsunu, provázenému krutostmi,
protože byl v rukou zkorumpovaných živlů,
které tím chtěly maskovat svou předchozí
kolaboraci s Němci.

Důsledky deklarace povedou k velkému počtu
soudních žalob a procesů. Není pochyb, že
může dojít k návratu velkého počtu Němců.
Němci, kteří se nevzdali „práva na vlast“ jsou
dostatečně ekonomicky silní a mohou záhy
vytvořit situaci ne nepodobnou třicátým letům.

Deklarace nemá nic společného s poctivým
respektem pro historickou pravdu, úsilím pro
spravedlnost a dobré sousedské vztahy. Naopak
bude znamenat nebezpečný start k ohrožení
českých národních zájmů a suverenity. Je
otázkou, proč je česká vláda ochotna k tak
zásadní změně dosavadního stanoviska a v
zásadě nezodpovědnému přístupu k vlastnímu
národu a jakou protihodnotu za to čeká.

M. Neudorfllová - Ottawa

Landmark Travel Inc.

Letenky s ČSA, KLM, Alitalia
Nejlepší možné služby - Lístky doručíme zdarma

Nabízíme letenky od:

Praha - 598	Bratislava - 598	Budapešť - 668	Bělehrad - 698	Frankfurt - 568
Brno - 598	Košice - 598	Zagreb - 698	Kljev - 758	Berlín - 598
Ostrava - 598	Tatry - 598	Sofia - 698	Riga - 758	Drážďany - 598
		Bukurešť - 698	Viedeň - 618	Stuttgart - 598

24 Roy's Square, Toronto, Ont. M4Y 2W2

(Yonge and Bloor)

Tel.: (416) 962-6110 Fax: (416) 962-5910

Way to Travel

Nabízíme levné přímé lety z Toronto do Prahy
s ČSA DO ČECH I NA SLOVENSKO

Možnost telefonického zakoupení letenky.
Letenku dodáme až na místo.
Soukromé ubytování v Praze i Bratislavě
Notářská osvědčení * pozvání * pojištění

65 The East Mall, Suite 100 C,
Etobicoke, Ont. M8Z 3W3
Tel.: 259-1244, Fax: 259-9602



KENNEDY TRAVEL BUREAU LTD.

296 Queen St. W. Toronto, Ont. M5V 2A1

Tel.: (416) 593-0600, Fax: (416) 593-0604



Levné lety do Evropy

Praha-Ostrava-Bratislava-Košice-Viedeň-Budapešť

Výhodná dovolená

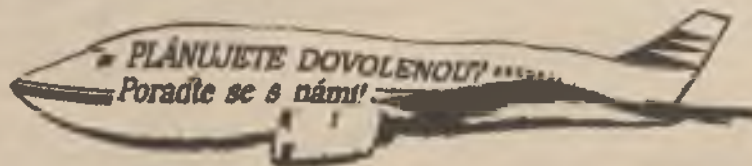
Notářské služby

Dana Nohavica.



INTERNATIONAL TRAVEL SLOVAKOTOUR

Praha - Brno - Ostrava
od 579 dolarů



TORONTO

644 Queen St. West,
Toronto, Ont. M6J 1E4

Tel.: (416) 504-5657,

(416) 504-9095,

(416) 504-7383

Fax: (416) 867-8657

Bratislava - Košice - Tatry
od 579 dolarů

Slovo má Josef Čermák Winston Churchill

7. část

Tep dějin se zrychloval. 7. března (Masarykovy narozeniny) 1936 Německo vypovědělo locarnské smlouvy a začalo okupovat Porýní. 12. a 13. března 1938 Německo obsazuje Rakousko (Hitler strávil večer, kdy rakouská vláda dala souhlas k obsazení Rakouska na kolenou a v pláči u hrobu své velké lásky, neteře Geli Roubal). 19.-20. května: první československá krize, při níž Anglie a Francie zaujaly pevné stanovisko, jež vedlo k opevňování západních německých hranic. 12. až 29. září: nová československá krize, končící smutně proslulou mnichovskou dohodou a anexí Sudet. 10. až 16. března 1939: Československá vláda sesadila Tisu, který se odvolal k Hitlerovi, jenž mu slíbil podporu. Hitler pozval do Berlína dr. Háchu a přiměl ho, aby „důvěřivě vložil osud českého lidu do Vůdcových rukou“, Čechy a Morava byly prohlášeny německým protektorátem a obsazeny německou armádou (15. března) a den na to Tiso odevzdal Slovensko pod německou ochranu.

Jak se krize přirostovala, Churchillův hlas zněl naléhavěji: „Neutralizace Československa znamená uvolnění 25 německých divizí pro použití na západní frontě. Cesta k Černému moři bude otevřena vítězícímu nacismu. Přijetí paně Hitlerových podmínek znamená, že se Evropa položí před nacistickou mocí... Tato hrozba není namířena proti Československu, ale proti svobodě a demokracii v každé zemi.“ „Je nutné, aby si tento národ uvědomil velikost katastrofy, do níž je veden. Rozdělení Československa pod anglo-francouzským tlakem je totálním vzdáním se západních velmocí německé hrozbě násilí. Toto zhroucení nepřinese Velké Británii a Francii mír a bezpečnost. Naopak...“ Jen jednou v obraně Československa zakolísal. To když Henlein obvinil Čechy z neústupnosti a zatvrdlosti - Churchill se domníval, že Praha by mohla udělat ústupky. Ale to se zdá spíše taktickým zaváháním. A když bylo po všem, přivítal Chamberlaina slovy: „Měl jste na vybranou mezi válkou a hanbou. Zvolil jste hanbu a budete mít válku“ a v nádherné řeči mluvil o „mlčícím, truchlivém, zrazeném a zlomeném Československu“.

Byl Mnichov a bylo rozparcelování Československa nevyhnutelné? To je samozřejmě nezodpověditelná otázka. Ale je zajímavé spekulovat. V červenci 1938 němečtí generálové svolali Brauschitschem došli k závěru, že válka kvůli Československu by byla pro Německo katastrofou, protože německý národ byl proti válce a německá armáda byla v té době příliš slabá, aby mohla porazit armády ostatních velmocí. Velitel generálního štábu Ludwig Beck řekl německému politikovi Ewaldu von Kleist-Schwenzinovi, který odjížděl do Anglie: „Přineste mi důkaz, že Anglie bude bojovat, bude-li Československo napadeno a já zlikviduji tento režim.“ Anglie, bohužel, nebyla k boji připravena a britská vláda, vedená Chamberlainem, který v r. 1936 převzal i ministerstvo zahraničí, nebyla ochotna obětovat anglické životy pro „malou zemi, o níž nikdo nic neví“ už proto, že jak se Chamberlain obával, poražené Německo by se mohlo stát baštou bolševizmu. Stejně jako Daladier, který své obavy vyjádřil známou větou: „Kozáci budou vládnout Evropě.“

Jestliže ani obyvatelé ani vlády západních velmocí nejevili nadšení pro válku, německé obyvatelstvo se nechovalo jinak. Když Hitler 27. září 1938 nařídil, aby dvě motorizované divize projely Berlínem na cestě do ČSR, méně než 200 lidí se dávalo na jeho přehlídku na Reichskanzlerplatz a vstup německých jednotek do Prahy byl v Německu přijat bez nadšení. Nadšení pro válku nejevili ani demokratičtí obyvatelé Československa. Ale kdo byl svědkem mobilizace v posledním zářijovém týdnu 1938, viděl národ připravený k zápasu na život a na smrt. To bylo naposled, kdy jsem byl na svůj národ beze zbytku hrdý...

1. září 1939 Hitler napadl Polsko. 3. září Anglie a Francie vypověděly Německu válku. Večer téhož dne Churchill převzal ministerstvo námořnictví. Ten večer byla všem námořním jednotkám signalizována zpráva: „Winston je zpět.“ Churchill funkci ministra námořnictví zastával osm měsíců, jež patří mezi nejtemnější v britské historii. Katastrofy na moři, kde řádily německé ponorky, byly skoro na denním pořádku. Teprve v prosinci britské námořní jednotky zaznamenaly první výrazný úspěch. Křižníky Cumberland, Exeter, Ajax and Achilles se v blízkosti Montevidea utkaly s německou bitevní lodí *Graf Spee*, kterou její kapitán po mnohahodinové bitvě vyhodil do povětří.

Avšak tento úspěch, jakkoliv vítaný, nemohl vyvážit ztráty, které Velká Británie utrpěla na moři i na zemi, včetně Norska, kde sice Britové zničili všechny německé lodě u Narviku, ale jejich expediční jednotky byly donuceny Norsko opustit 3. května 1940. Chamberlainova pozice, oslabená následky Mnichova, se po invazi německých armád do Belgie, Holandska a Luxemburska stala neudržitelnou. I bez výzvy jeho přítele, Leo Ameryho, opakujícího Cromwellovu výzvu „Dlouhému parlamentu“: „Právím vám, odejděte! Přišel čas, abychom spolu skoncovali. Ve jménu Boha, odejděte!“

Chamberlain rezignoval 10. května a Churchill se stal předsedou koaliční vlády, složené z konzervativců a labouristů (před lety se svěřil příteli, že by navždy odešel z politického života, kdyby nebylo možné, aby se stal ministerským předsedou). V první schůzi kabinetu shrnul pozici vlády i Anglie ve dvou větách: „Tak pánové, jsme sami. Pokud jde o mne, shledávám to vzrušujícím.“ O tři dny později prohlásil ve svém prvním parlamentním projevu ve funkci ministerského předsedy: „Říkám této sněmovně totéž, co jsem řekl členům vlády 'jediné co mohu nabídnout, je krev, pot a slzy'... „Vítězství za každou cenu, vítězství navzdory všemu teroru, vítězství, ať jakkoliv dlouhá a tvrdá je cesta; neboť bez vítězství není přežití“. V červnu pak slíbil za Velkou Británii: „Budeme bojovat ve Francii, budeme bojovat na mořích, budeme bojovat s rostoucí sebedůvěrou a rostoucí silou ve vzduchu, budeme bránit svůj ostrov bez ohledu na ztráty, budeme bojovat na mořském břehu, budeme bojovat na vylodovacích základnách, budeme bojovat v polích a v ulicích, budeme bojovat v horách; nikdy se nevzdáme.“ Když svoji řeč dokončil a sedl si, zabručel pro sebe: „Ale jen Pán Bůh ví, čím budeme bojovat.“ Tuto řeč rovněž opakoval v rádiu. Po skončení přikryl rukou mikrofon a údajně dodal: „A budeme je mlátit přes hlavu láhvemi od piva, což je asi tak všechno co budeme mít.“ A 18. června zazněla v parlamentu další slavná věta: „Naplníme tedy všechny své síly v konání svých povinností a chovejme se tak, aby i kdyby britská říše a její Společenství národů trvalo tisíc let, lidé budou stále říkat: 'To byla jejich nejskvělejší hodina.'“ A v kolika obměnách jsme slyšeli jeho poděkování letcům (také našim), kteří tak nezapomenutelně čelili Hitlerově Luftwafe: „Nikdy v historii lidského konfliktu nebyl dluh tak mnohých hrstce jedinců tak veliký.“

Pokračování příště

ČSA nabízejí nové služby pro cestující
do České Republiky

Dovolená v zimní sezóně!

Neuvěřitelné ceny
v lednu a v únoru!



Toronto-Praha a zpět
za 499 dolarů!

Spojte se se svou cestovní kanceláří nebo
zavolejte přímo České Aerolinie.

Nezmeškejte tuto příležitost!
Rezervujte si místa pro sebe a pro své přátele
co nejdříve.

Toronto: (416) 363-3174
Montreal: (514) 844-4200

ČSA CZECH
AIRLINES

Pouze České Aerolinie létají přímo do Prahy.

**Informační a imigrační
středisko ČSSK**

740 Spadina Ave., Toronto, Ont.
M5S 2J2
Tel.: (416) 925-2241, Fax 925-1940

**Masaryk Memorial
Institute Inc.**

450 Scarborough Golf Club Rd.,
Scarborough, Ont. M1G 1H1
Tel.: (416) 439-4354,
Fax: (416) 439-4646

Byt k pronajmutí
2-ložnicový byt k pronajmutí.
Pěkný a čistý Měsíční nájem
683 dolarů, včetně elektřiny a
topení. Vše potřebné poblíž.
2900 Jane St.
(severně od Sheppard).
Tel.: (416) 749-2319 nebo
(416) 744-7027.

622-24

M.L.B. & Associates

Sales and Marketing Consultants Corp.
Milan Brodnianský

Slovenské šaláty

Treska -
rybí lahůdkový šalát
Feferónový pikantný šalát
Vlašský pochůfkový šalát
Informácie a objednávky
Pravá lipťovská bryndza
Tel.: (905) 820-4266
Pager: (416) 379-6681

Šaláty si můžete zakoupit
v predajni na adrese:
Heritage Soups Plus
2974 Lakeshore Blvd W.,
Etobicoke
(Lakeshore & 8th Street)
Tel.: (416) 255-2255

640-24

ACCARO

Digitální přetáčení video-
kazet do všech (a ze všech)
systémů
\$ 6.95 za hodinu

Tel.: (416) 289-6444

Po-pá: 17-23 hod.
So-ne: 9-23 hod.

48 Hathway Dr.
Scarborough, Ont., M1P 4L5

POLYGON
reportér **Západ**

Český zahraniční časopis, který má
čtenáře v 51 zemích.
Napište si o ukázkové číslo!
POLYGON, Box 9021,
OTTAWA, Ont. K1G 3T8,
CANADA

Kanadský redaktor Miloš Suchma,
tel.: (613) 824-7439, fax: (613) 834-8757

**Sportovcem roku se stal zlatý
kanoista**

Praha-mfd/pa, jež - Křišťálovou korunou symbolizující
nejvyšší domácí poctu, titul nejlepšího sportovce roku, byl
korunován Martin Doktor, kanoista, který si na jezere
Lanier dopádl během čtyřadvaceti hodin pro dvě zlaté
olympijské medaile.

Euro Hockey Tour

Čtyři velmoci budou bojovat o 100 000 dolarů
Moskva/sport- Významného setkání hokejových
představitelů čtyř zemí se v Moskvě zúčastnila i česká
delegace. Projednávala se smlouva o organizaci nové
soutěže - Euro Hockey Tour. Její součástí budou čtyři
turnaje - Pragobanka Cup u nás, Karjala Cup ve Finsku,
turnaj Izvestij v Moskvě a Švédské hokejové hry. Na
těchto soutěžích budou startovat týmy Švédska, Finska,
Ruska a České republiky.

„Výsledky se budou počítat, na každém turnaji může být
udělena „divoká“ karta například Kanadě, ale zápasy s ní se
do celkové soutěže započítávat nebudou. Na konci
Švédských hokejových her pak bude vyhlášen neoficiální
mistr Evropy, dostane putovní pohár, který nechají vyrobit
Švédové, a přemii 75 000 dolarů. Druhý celek pak 25 000
dolarů,“ oznámil ředitel Telexistu Praha Miloš Broukal.
Každá země se přispěje čtvrtinou z celkové částky na
odměny, tedy 25 000 dolarů.

O titul se rozdělily dvě hvězdy

Praha-In - Patovou situaci přineslo sečtení výsledků ankety
Fotbalista roku 1996. Stejným počtem 199 bodů se o první
místo rozdělila dvojice Karel Poborský a Patrik Berger.
Volba proto vzbudila reakce na hranici rozpaků a poškrobků.
V anketě Trenér roku podle očekávání zvítězil Dušan
Uhrin, jenž přivedl českou reprezentaci na druhé místo v
Evropě. Talentem roku 1996 je Marek Zábek a cenu pro
Osobnost ligy převzal Radek Drulák.

Česká hokejová liga:

29. kolo-28.12.96: Vítkovice-Litvínov 3:4, Olomouc-
Budějovice 3:3, Třinec-Kladno 1:2, Slavia-Jihlava 4:5,
Zlín-Pardubice 6:3, Plzeň-Sparta 2:3, Opava-Vsetín 2:6.
30. kolo-30.12.96: Jihlava-Sparta 5:5, Kladno-Opava
5:1, Vsetín-Plzeň 5:3, Pardubice-Vítkovice 2:1, Budějovice-
Třinec 1:1, Litvínov-Olomouc 8:2, Slavia-Zlín 7:3.
31. kolo - 4.1.97: Vítkovice-Slavia 2:3, Olomouc-
Pardubice 2:3, Třinec-Litvínov 4:4, Zlín-Jihlava 4:0, Plzeň-
Kladno 2:1, Opava-Budějovice 0:5, Sparta-Vsetín 3:3.

32. kolo-5.1.97: Jihlava-Vsetín 2:5, Kladno-Sparta
3:5, Budějovice-Plzeň 4:6, Litvínov-Opava 6:2,
Pardubice-Třinec 3:1, Slavia-Olomouc 1:3, Zlín-
Vítkovice 4:5.

Kanada opět Místrem světa

Po pravdě řečeno již po léta je MSJ sledováno v
zámoří s větší pozorností než stejná soutěž
reprezentačních družstev, která není s výjimkou
závěrečných zápasů přenášena kanadskou televizí,
zatímco všechny zápasy juniorů se pravidelně v televizi
objevují. Na MS kluby NHL nevolají své hráče, ba ani
ty, kteří jsou na farmě, jak o tom svědčí loňský případ
Petrovického, zatímco na MSJ je to běžné.

Důvod je jasný: Na MSJ se objevují noví talentovaní
hráči, kteří budou v příštích sezónách zářit v NHL.
Takový přehled talentů se neobjeví v žádné jiné soutěži,
protože dorostenecké a juniorské soutěže jsou
rozdrobené a v jednotlivých mužstvech vynikající hráči
nemají oponenty. Navíc se na MSJ objeví i hráči, ze
zemí, kam nemají hokejoví skauti normálně přístup. V
NHL dnes nehrají pouze hráči z tradičně hokejově
vyspělých zemí, ale i třeba Němec Uwe Krupp a Polák
Mariusz Czerkawski.

Letošním překvapením bylo až osmé místo Švédska
za outsiderem Švýcarskem, ale nutno dodat, že Švýcaři
dělali potíže i českým hokejistům, kteří s nimi hráli
pouze nerozhodně. Do čtvrtfinále se probojovali
překvapivě i slovenští junioři a umístili se na pěkném
šestém místě, když v boji o pátou příčku prohráli s
Finskem 4:6. O dobré úrovni slovenského hokeje svědčí
skutečnost, že tři Slováci Bondra, Pálffy a Švehla byli
jmenováni do týmu Východní konference pro nastávající
Zápas hvězd v San Jose. V souboji o bronzovou medaili
pak v sobotu v Ženevě prohráli Češi s Rusy 1:4.

Dramatické bylo finálové utkání, ve kterém Kanada
porazila Spojené státy 2:0 a získala tak po páté za sebou
mistrovský titul. Ironií je, že stále posledním mužstvem,
které Kanadu v této soutěži porazilo je tým bývalého
Československa ve svém historickém posledním
výstupu před čtyřmi roky.

abe

Letošní Izvestije

Rusko-ČR 3:1, ČR-Švédsko 3:3, ČR-Kanada
3:1, Finsko-ČR 5:2. Turnaj vyhráli Švédové, Češi
skončili čtvrtí.

Ostatní výsledky a tabulky v příštím čísle.

CLASSIFIED**Pomozte tělesně
postiženým v ČR**

Známky z dopisů a pohledy
z celého světa posílejte
na adresu:
Magda Nováková
Masarykova 156
691 64 Nosislav

**Nocleh v Českém Krumlově
Penzion Běla**

Běla Dvořáková,
Latrán 32, 381 01 Český Krumlov
Tel.: 011-42-337-4764

**SOKOLSKÝ VÁNOČNÍ
BAZAR - 17.11.96**

Vylosovaná čísla: 0392, 0620, 0072,
0121, 0186, 0294, 0452, 0184, 0231,
0637, 0142, 0937, 0617, 0806, 0112,
0577, 0910, 0519, 0993, 0876, 0934,
0015, 0127, 0042, 0260, 0404, 0675,
0609, 0161, 0214, 0252, 0327, 0049, ,
0504, 0149.

Sokol Toronto děkuje dárcům cen do
tombole: National Sound, Slovakotour,
Heart of Europe, Bata Ltd, Nitra Travel,
Prague Deli, Satellite, Columbus Fitness
Centre, Nový domov, Video El Canada,
Marcela Pastor, Julie Novotná, Anna
Vicherek, Literacy Pragensis, Ludmila
Kryl, Jerry Klaus, Flora Florist, Dušan
Peterka, Karin a dalším anonymním
dárcům.

Sokol rovněž děkuje všem svým
příznivcům za návštěvu vánočního
bazaru.

Pro Decor Florist

905-891-0307

MG

LORNE PARK PLAZA
1150 Lorne Park Road
Mississauga, Ont. L5H 3A2

KNIHU

SVOBODNÁ EUROPA
SLOBODNÁ EURÓPA

A nyní se už o slovo hlásí Karel
Janovský-Drážďanský
můžete nyní dostat i v Kanadě
na adrese: Literacy Pragensis,
303 Queenston St.,
St. Catharines, Ont. L2P 2X5

Dobře zavedená cestovní
kancelář hledá konzultanta,
který má zkušenost s
cestovním ruchem.

Volejte Toma:
(416) 593-0600.

602

Toto číslo bylo dáno do tiskárny
v pondělí 6. ledna 1997 v 20:56

**Literacy Pragensis**

pořádá

**VELKÝ POVÁNOČNÍ
DOPRODEJ ČESKÝCH KNIH!!****SLEVY!! SLEVY!! SLEVY!!**

STARŠÍ, NOVÉ, DĚTSKÉ, "ANTICKÉ"
BELETRIE, DETEKTIVKY, ČASOPISY !!!

ceny od padesáti centů !!!!

KDE - APPLE GRIDDLE restaurant
2872 DUNDAS ST WEST, TORONTO

KDY - 25.LEDNA 1997
od 10 - 16 hod.

Přijďte si vybrat a doplnit
Vaše knihovny !!

